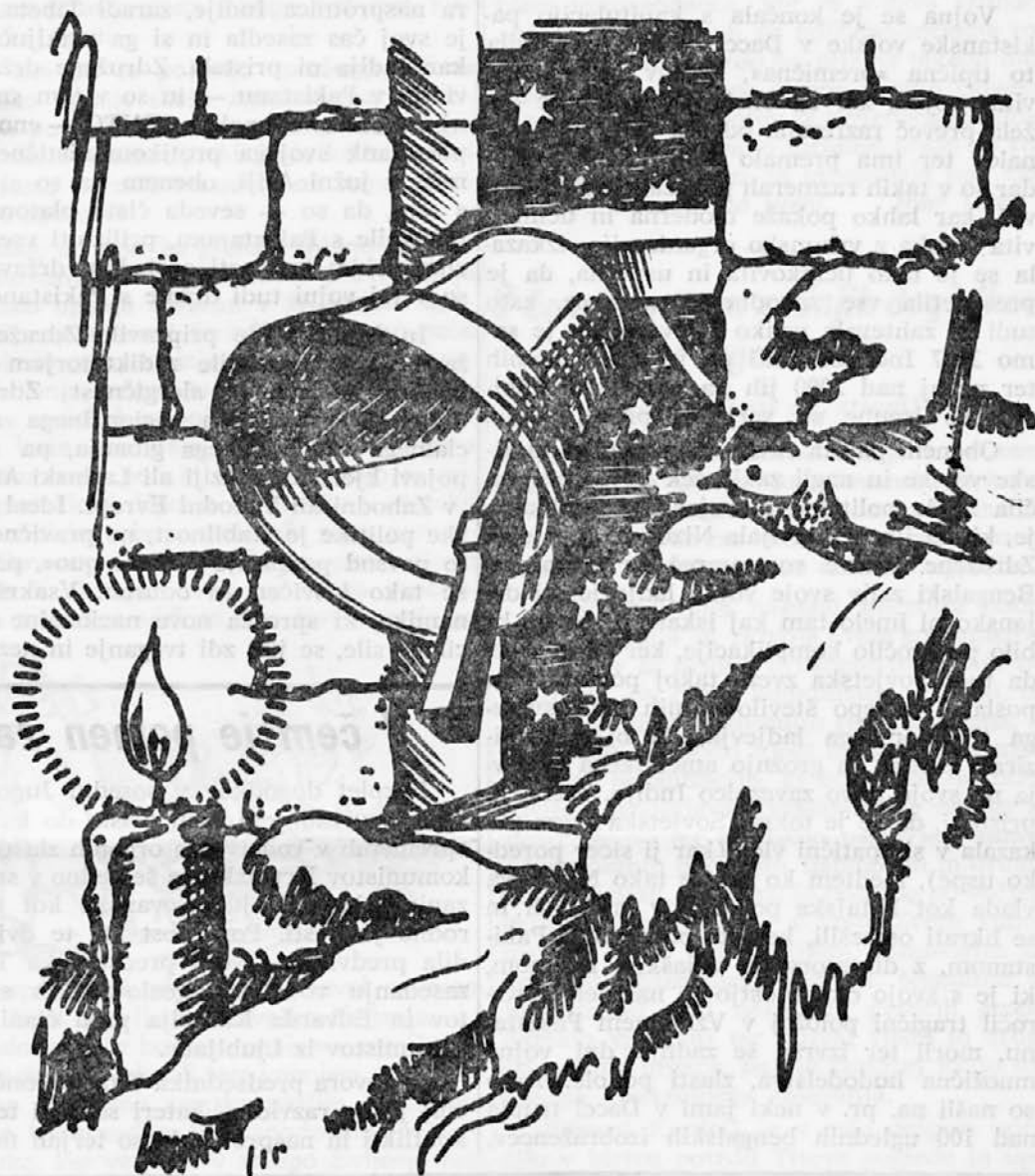

Dete, ki je prineslo luč

Verjetno nastopi v življenju vsakega ver-
nega človeka kdaj trenutek, ko zdvomi nad
Bogom, nad božjim bivanjem, ker kako bi
sicer mogel Bog dopustiti na svetu toliko
trpljenja, toliko krivic, toliko hudobnih lju-
di, ki naravnost uživajo v svoji hudobiji in
se veselijo; celo srečni so v zavesti svoje hu-
dobije. Kako bi mogel mirno gledati trplje-
nje in smrt nedolžnih otrok, neozdravljivo
bolnih, pohabljenih, zatiranih, zavrženih? Se
večkrat pa se prikrade v človeka, ko gleda,
kaj se dogaja okrog njega in kaj se dogaja
na vsem svetu, ob vsem tem današnjem us-
pevanju in pravem zmagošlavju nasilja, laži,
šarlatanstva, zlobe, zavisti in neumnosti stra-
šen sum, da Bog, v katerega smo verjeli,
morda ni tak neskončno dobri Bog in Oče,
kakor so nas učili, ampak zlobni Bog, neka
strašna, neizprosna sila, ki sovraži ljudi in
uživa nad njihovim trpljenjem. Da je morda
ustvarila ljudi samo zato, da se trapijo s
svojimi »problemi« in mučijo drug druge-
ga, iz dobrih in zlih namenov, Bog pa se mor-
da naslaja nad njihovim nemočnim gomaze-
njem in še v onemoglosti besnimi posku-
si, da uničijo drug drugega; ali da se sploh
ne zmeni za človeški rod in pusti, da se gnja-
vimo med seboj, kakor se nam pač zdi. Kaj
pa smo v primerjavi z vesoljstvom, s stoti-
nami milijonov svetov, na katerih se morda
enako trapijo s problemi in medsebojno
drugi »ljudje«, druga »človeštva«, lahko celo
boljša in naprednejša od nas? Vsi skupaj
smo za zlobno silo, ki nas je ustvarila in v
katere oblasti smo popolnoma nemočni, sa-
mo kot mravljišča v gozdu, v katerega nikoli
ne stopi človeška noga. Kaj nam pomenijo
tista mravljišča? Kaj pomenijo takemu zlob-
nemu Bogu, tako strašni sili, ki vlada veso-
lju in ki nikoli ne stopi do nas?

Tak obup in tak strah sta morala prevze-
mati vse brihtne ljudi pred Kristusom, ne-
katere zavestno, druge podzavestno. Kakšen
smisel so mogli videti v svetu, v katerem so
živel in v katerem je vladalo golo nasilje,
goli meči, neprestan boj za zemljo, bogastvo
in oblast? Svet je bil pogreznjen v temo zlo-
be, trpljenja in brezumja, in v tisti kaotič-
ni temi je bilo čutiti zlobno navzočnost in
krutost božanstev, ki so tudi sama trapila
in pogubljala druga drugo.

Toda v tisto strašno noč je zasijala mila
luč iz bellehemskega hlevčka in iznad gmaj-
ne okrog nje, iz neba in iz razsežnosti tega
in drugega sveta je zadonelo: »Slava Bogu
na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so
blage volje!« S kakšnim olajšanjem, s kakš-
no globoko notranjo srečo in veseljem so
sprejeli ljudje, ki so čutili prej okrog sebe
samo temo in zlobo, to angelsko oznanilo?

Vesele božične praznike

in srečno novo leto

želi naročnikom,

bravcem, sodelavcem in vsem Slovincem

NOVI LIST

Kako srečni so bili, ko se jim je razodel do-
bri Bog, ne v obliki strašne sile, katere bi
se morali spet bati, ampak v podobi drobne-
ga novorojenega otroka, nebogljenega, ki pa
je vendar prinesel na svet SMISEL, smi-
sel vsemu, vsemu svetu, vsemu človeštvu, pa
tudi vsakemu človeku posebej. Prinesel pa je
tudi LJUBEZEN, ljubezen do ljudi in do Bo-
ga, ki naj ožarja in greje človeško srce.

Vendar božje Dete ni prineslo enkratne
rešitve vseh problemov, ni prišlo za to, da bi
nas ODVEZALO dolžnosti ljubezni in razum-
nosti, odvezalo boja za dobro v nas in okrog
nas, ampak obratno, da nas še bolj obveže k
ljubezni in dobroti, pa tudi k smiselnemu,
razumnemu ravnanju v našem pozemskem
življenju. Ni hotelo, da človek, da kristjan
(Nadaljevanje na 3. strani)

NIXON JE DOBIL DOLG NOS

17. t. m. se je končala vojna med Indijo in Pakistanom, ki je trajala dobra dva tedna in se je odvijala dejansko skoro le na tleh Vzhodnega Pakistana, ki se bo odslej imenoval samo še Bangla Deš — Svobodna Bengalija.

Vojna se je končala s kapitulacijo pakistanske vojske v Dacci. V bistvu je bila to tipična »premična«, čeprav ne »bliskovita« vojna, ker za bliskovito vojno je dežela preveč razrezana od rek in širokih kanalov ter ima premalo dobrih cest. Vendar so v takih razmerah pokazali Indijci največ, kar lahko pokaže moderna in učinkovita vojska z vrhunsko organizacijo; izkazala se je tako učinkovita in uspešna, da je presenetila vse zahodne opazovalce, zato tudi ni zahtevala veliko žrtev; padlo je samo 2307 Indijcev 6163 pa je bilo ranjenih ter nekaj nad 2000 jih pa pogrešajo. Pakistanske izgube so verjetno precej večje.

Obenem pa sta ravno učinkovitost indijske vojske in nagli zaključek bojov prepričala hujše politične in vojaške komplikacije, ki sta jih pripravljala Nixon in Kitajska. Združene države so namreč že poslale v Bengalski zaliv svoje vojno ladje, ki dejansko ni imelo tam kaj iskati, razen da bi bilo povzročilo komplikacije, ker se je seveda tudi Sovjetska zveza takoj podvizala in poslala tja lepo število vojnih ladij svojega tihomorskega ladjevja, da bi nevtralizirala pritisk in grožnjo ameriškega ladjevja na svojo novo zaveznico Indijo. Treba je priznati, da se je tokrat Sovjetska zveza pokazala v simpatični vlogi (kar ji sicer poredko uspe), medtem ko sta se tako Nixonova vlada kot Kitajska pokazali v grdi luči in se hkrati osmešili, ker sta poteknili s Pakistanom, z diktatorskim vojaškim režimom, ki je s svojo okrutnostjo in nasiljem povzročil tragični položaj v Vzhodnem Pakistanu, moril ter izvršil še zadnje dni vojne množična hudodelstva, zlasti pokole. Tako so našli na pr. v neki jami v Dacci trupla nad 100 uglednih bengalskih izobražencev,

ki so jih Pakistanci in bengalski kvizlingi pomorili malo pred koncem vojne. Obe, Niksonova in Maotsetungova Kitajska sta pokazali več simpatije do Pakistana iz preračunljivosti, toda kot znano, se preračunljivost ne obnese vedno. Kitajska je že stara nasprotnica Indije, zaradi Tibeta, ki ga je svoj čas zasedla in si ga priključila, na kar Indija ni pristala. Združene države pa vidijo v Pakistanu — in so v tem smislu z njim povezane v paktu CENTO — eno izmed postojank svojega protikomunističnega obroča v južni Aziji, obenem pa so si želele s tem, da so — seveda čisto platonsko — potegnile s Pakistanom, prilizniti vsem muslimanskim in zlasti arabskim državam, ki so v tej vojni tudi držale s Pakistanom.

In še nekaj je pripravilo Združene države, da so potegnile z diktatorjem Jahiakanom: že znana alergičnost Združenih držav do vsakršnega nacionalnega ali socialnega osvobodilnega gibanja, pa naj se pojavi kjerkoli, v Aziji ali Latinski Ameriki, v Zahodni ali Vzhodni Evropi. Ideal ameriške politike je stabilnost, ne pravičnost, zato povsod podpirajo »status quo«, pa če je še tako krivičen in oduren. Vsakršna dinamika, ki sprošča nove nacionalne ali socialne sile, se jim zdi tveganje in neznanka,

ki jo je bolje čimprej eliminirati. Dobri poznavavci ameriških razmer pa tudi pravijo, da so Združene države zato bolj naklonjene vsakršni diktaturi kot pa demokraciji, ker so diktature notorično moralno gnile in je zato tam lažje podkupovati vplivne državnike ter jih pridobivati za ameriške zunanjepolitične cilje in namene ameriških ka-

Prihodnja številka NOVEGA LISTA
izide v petek, 7. januarja 1972.

pitalističnih družb. Stvari gredo tako bolj »namazano« in se ne »zataknejo« v kakem parlamentu, zaradi preveč »radovednih« in demokratičnih ljudskih zastopnikov.

Vsekakor sta tokrat Nixonova vlada in Kitajska kljub vsej preračunljivosti ostali z dolgim nosom in doživeli velik politični poraz, zaradi odločnosti Indire Gandi in sposobnosti indijske vojske. Zdaj imata obe proti sebi še novo državo Bengalijo, ki meri 142.776 kvadratnih kilometrov in ima nad 50 milijonov pribivalstva skoro 360 ljudi na kvadratni kilometer. Bengalci so nadarjeno, miroljubno, a pogumno in delovno ljudstvo s starodavno kulturo in pričakovati je, da si bodo kmalu ustvarili dobro, moderno krepko državo.

V čem je pomen zadnjih dogodkov v Jugoslaviji

Razplet dogodkov v sosedni Jugoslaviji, kjer je v zadnjem času prišlo do korenitih sprememb v vodstvenih organih zlasti Zveze komunistov Hrvatske, je še vedno v središču zanimanja tako jugoslovanske kot mednarodne javnosti. Pozornost sta te dve vzbudila predvsem govora predsednika Tita na zasedanju vodstva jugoslovanskih sindikatov in Edvarda Kardelja pred člani Zveze komunistov iz Ljubljane.

Iz govora predsednika Tita je končno dovolj jasno razvidno, kateri so tisti temeljni konflikti in nasprotja, ki so terjali tako od-

ločen nastop predsedstva Zveze komunistov in povzročili, da je na Hrvaškem cela vrsta vodilnih komunistov in politikov morala zapustiti svoje položaje. Tito je namreč odkrito govoril o separatističnih, kontrarevolucionarnih, protisamoupravljaških in tehnokratskih silah, katerih delovanje je spravljal v resno nevarnost, celovitost in enotnost jugoslovanske države ter umetno ustvarjalo huda nasprotstva med posameznimi narodi v Jugoslaviji.

Glavna ost Titovega nastopa je bila naperjena proti hrvaški kulturni organizaciji »Hrvatski matici«, češ da je njeno delovanje že zavzelo dimenzije politične stranke opozicionalnega in nacionalističnega značaja. Ostro je tudi grajal tiste hrvaške vodilne politike, ki so zagovarjali tezo o preživelosti partijske organizacije in se zavzemali za neko novo, množično politično organizacijo z izrazitim nacionalnim obeležjem, v kateri bi sicer imeli pomebno vlogo tudi hrvaški komunisti. Odločno je dalje grajal štetje delavcev v nekaterih podjetjih na Hrvaškem po njihovi narodni pripadnosti, pri čemer je zelo poudaril internacionalistično zavest delavskega razreda, o katerem je dejal, da ga nikakor ne moremo ločiti po narodnosti.

Predsednik je tudi pojasnil, kako je treba pravilno tolmačiti pojem državne suverenosti, ki je in ostane ena sama v razmerju do drugih držav, posamezne republike pa imajo neko notranjo, ožjo suverenost, ki obstoji v tem, da smejo svobodno urejevati svoje notranje probleme, vendar brez atributa državnosti v klasičnem pomenu besede.

Iz predsednikovih besed je moč sklepati, da je nastalo v vrstah Zveze komunistov (tudi v vrhovih) precejšnje ideološko in politično nesoglasje, kar je dejansko ohromilo

(dalje na 3. strani)

Razvrednotenje dinarja in tržaška trgovina

Jugoslovanski zvezni parlament je v torek, 21. t. m., sklenil razvrednotiti dinar za 18,73 odst. glede na zlato in 13,33 odst. do dolarja, s čimer je bil razvrednoten dinar tudi nasproti drugim »trdim« zahodnim valutam, torej tudi nasproti liri. Razvrednotenje dinarja, že drugo v letošnjem letu (prvo je bilo januarja), je presenetilo tako tržaške gospodarske kroge kot nakupovalce iz Jugoslavije.

Tržaški trgovci so pripravili svoje dinarske cene po prejšnjem tečaju. V mnogih trgovinah sprejemajo namreč tudi dinarje. Zdaj bodo morali — oziroma so že morali — spremeniti vse v dinarjih določene cene. Veliko in neprijetno presenečenje pa je bilo razvrednotenje za tiste obiskovalce iz Jugoslavije, ki so bili že na poti v Trst ali Gorico, ko je bila v Beogradu sklenjena devalvacija, ali ki so imeli v načrtu božične nakupe. Na razpolago imajo skoraj 20 odst. manjšo vsoto, kot so računali, in povrh imajo še težave pri zamenjavi, ker nova vrednost dinarja v lirah še ni točno določena in so menjavci in trgovci previdni in nezaupni. Menjalnice so bile v sredo nagnetene kot le malokdaj in videti je bilo same resne, »dolge« obraze.

V sredo so zamenjavale banke v Trstu in Gorici dinar (novi) po 30 lir, v večini trgovin pa po 35 lir, drugod po 33 lir. Trgovci si namreč nočejo odbiti jugoslovanskih kupcev. Uradni tečaj pa je določen na 34,20 za 1 novi dinar. Prej je bil 41,66 lir za dinar.

Z UPANJEM V NOVO LETO!

Star pregovor pravi, da človek upa, dokler živi. V slovenski pesmi je to dejstvo še lepše prikazano: Glej, upanje hodi pred nami / od rojstva da gremo s sveta / ko tare nas breme na rami, / nam palico v roko poda.

Upanje dejansko predstavlja del človekovega življenja, kakor je zanj nujno potreben zrak, ki ga diha in kruh, ki ga uživa... Lahko trdimo, da je upanje element človekovega življenja, vzmet človekovega bivanja. Uomislimo le na to, da če nas kdo ali kaj opehari v upanju, smo kot riba zunaj vode. In če je nima, pogine! Tako tudi človek, ki nima upanja, preneha živeti. Zato je že Dante napisal na peklenška vrata: »Pustite upe vse, ki ste vstopili!« Pekel je namreč ne-moči-upati-več. In ta peklenam je zelo blizu.

Ali se človek lahko odloči za upanje? Vsekakor mislim, da je upanje odvisno tudi od volje po življenju, je pa nekaj več kot samo dejanje volje. Upanje potrebuje nekaj, ima namreč svoj smisel samo (če priznamo obstoj neke odprte prihodnosti). Samo, ko človek zasluži pred sabo nove možnosti, se jih lahko z upanjem oklene. Tako upanje ima v svoji podlagi preučevanje zakonov preteklosti in korenini v dejanski in konkretni sedanosti. Je pa veliko več kot ta sedanost in njena projekcija v prihodnost. Upanje, ki zaobjame vse naše življenje, gre vedno nad svoj možen uspeh. Prav zato ima upanje transcendentalno podlago, saj gre mimo in nad možen uspeh ali neuspeh.

Tudi krščansko upanje izhaja iz enakih predpostavk: je življenjsko, ker raste iz izkustva. Verjame v zmago življenja nad smrtjo, v zmago pravice nad zlemi silami; izhaja iz zavesti, da Bog upa v človeka. Iz Geneze vemo, da je Bog ustvaril vse stvari dobre, le o človeku lahko rečemo, da ga je ustvaril v upanju. Torej ne samo, da je Bog naše upanje, tudi mi smo božje upanje v zgodovini sveta. To dejstvo daje določen smisel človekovemu življenju, kljub vsem človeškim napakam in slabostim. Na drugi strani pa ostaja odprto vprašanje: kako bomo ljudje osebno in politično od-

govorili na božji glas, na božje upanje in ga tudi realizirali? Mi slutimo in verjamemo, da Bog verjame v nas in da nas čaka in da nas upošteva, kolikor je v nas humanosti, kljub temu, da je skrita pod tolikšno nehumanostjo. Prav iz tega razloga moramo verjeti v Boga in imamo pravico upati v Boga, tudi tam, kjer ni več kaj upati.

Pri tem pa se pojavlja vprašanje, ali se krščansko upanje skuša zgodovinsko realizirati, ali pa stremi samo po eshatološki transcendentalni realizaciji. Ali hoče krščansko upanje samo paradiž na svetu ali samo zveličanje v nebesih?

Mislím, da smo že prerasli takšno preprosto alternativo. Novi testament pravi, da je krščansko upanje »prerod v življenjsko upanje«. Upanje namreč že zdaj vpliva na naše življenje in ga spreminja in ne samo v privatnem življenju, ampak tudi v medčloveških odnosih, v socialnih in političnih dogodkih. Upanje se kaže predvsem v ljubezni, ki odpira človeštvu nove poti in ljudi osvobaja iz njihove preteklosti. Upanje se uteleša v socialni pravičnosti in v boju zatiranih proti zatiravcem. Osnovna sila krščanskega upanja skuša spremeniti obstoječi svet, ker se ne zadovoljuje s tem, kar vidi in kar živi ampak ga

skuša spremeniti tako, da bo človek na njem lahko živel med ljudmi človeško življenje.

Podobno je z božjim upanjem v resničnega in pravega človeka. S tem upanjem pa ni povezano nikakršno zemsko plačilo. Krščansko upanje transcendirá tudi zgodovino, bivanje kot tako, ker verjame v zmago življenja nad smrtjo in se bori proti človekovim ubijavcem in proti vsem pogubnim tendencam smrti. Uresniči se le tedaj, ko tudi nad mrtvimi zavlada božja pravica: zlasti nad mrtvimi v Auschwitzu in v Hirošimi. Simbol krščanskega upanja — vstajenje od mrtvih — podčrta to, kar je v njem transcendentnega. Kdor verjame v Boga si dovoljuje upati pravico za mrtve, ko dokazuje svoje upanje v boju za žive ljudi in posebno za najmanjše.

Upanje v tostranost in v onostranost se ne more razdvajati, je eno in isto. To sta le dve strani iste medalje. To, kar imenujemo odrešenje, je transcendencá človeške emancipacije in njegove svobode; in to, kar imenujemo osvoboditev v tem svetu, je le imanencá odrešjenja.

V zadnjih stoletjih so misleci in očetje usodno ločili oba pojma. S tem so izdali živo upanje. Človeštvo pa mora popraviti to zmoto, če hoče preživeti. Kolikor bolj so se Cerkve zaprle v neko privatno upanje v onostranost, toliko bolj so prepustile pristo pot ateizmu, da bi s svojega zornega kota s pomočjo upanja spremenil svet. Kolikor bolj so verniki verjeli v nekega Boga brez upanja, toliko bolj so drugi razvijali neko upanje brez Boga. Ta praksa naše preteklosti je še danes močno

prisotna in tudi marsikje opazna. Pomislimo le, da so po naših cerkvah skoraj samo simboli in obredi onostranskega upanja, medtem ko socialistična gibanja proglašajo skoraj izključno simbole in iniciative tostranskega upanja. Dialog med kristjani in marksisti v zadnjih letih pa je pokazal, da niso ne eni ne drugi zadovoljni s tako porazdelitvijo perspektive upanja. Pozorni ateisti začenjajo postavljati problem transcendence, kot se kritični kristjani začenjajo zavzemati za politično-socialne razmere človeka. Morda bo prav iz takega dialoga izšel nov odnos in nov pristop človeka v prihodnost in bo prav iz konkretnega sodelovanja med kristjani in socialisti prišlo do koristnega sodelovanja za ustvarjanje bolj človeškega življenja na svetu. Igor Tuta

V čem je pomen zadnjih dogodkov v Jugoslaviji

(nadaljevanje z 2. strani)

učinkovitost vsakodnevne akcije in s tem tudi oglašalo obstoj jugoslovanske države. Zato je Tito poudaril, da je samo močna in idejno enotna Zveza komunistov poročstvo za ohranitev jugoslovanske državne zgradbe.

Končno je tudi nakazal smernice bodočega delovanja in razvoja Zveze komunistov, sindikatov in drugih družbeno-političnih organizacij. Za Zvezo komunistov je dejal, da bo ta morala biti korenito reorganizirana, in sicer tako, da bodo zopet ustanovili manjše, osnovne organizacije, ki bodo lažje in učinkoviteje izpolnjevale vsakodnevne naloge in zlesti idejno ter politično usmerjale razvoj v posameznih podjetjih, ustanovah in drugih organizacijah. Poudaril je potrebo po večjem vključevanju delavcev v vrste Zveze komunistov ter po temeljitejšem poznavanju zakonitosti družbenega razvoja. Nazadnje se je dotaknil tudi nekaterih perečih gospodarskih vprašanj ter pozval vlado in druge odgovorne organe, naj se čimprej lotijo njihovega konkretnega reševanja.

Edvard Kardelj je v zelo dolgem poročilu v bistvu potrdil Titove poglede in ugotovitve ter nekatera predsednikova izvajanja teoretično podkrepil. Med drugim je odločno zagovarjal potrebo po obstoju jugoslovanske države, ki naj bo močna, kajti takšno potrebujejo vsi njeni narodi. »Jugoslavija pa bo močna samo — je pri tem dejal — če bodo v njej vsi narodi svobodni in enakopravni, se pravi, če bo Jugoslavija ostala prostovoljna demokratična skupnost narov, v kateri bo sleherni med njimi imel vse pogoje za svojo vsestranko nacionalno afirmacijo, vključno s samostojnim razpolaganjem s proizvodi svojega dela.«

Po Titovih in Kardeljevih besedah nacionalisti niso bili na delu samo na Hrvaškem, temveč tudi v drugih republikah. To naj bi izkoriščali zunanji sovražniki Jugoslavije za dosego svojih posebnih namenov.

Kot smo že napisali, razplet dogodkov v Jugoslaviji pozorno spremljajo tudi na Zahodu, ki ima ves interes, da ne pride v tej državi, ki se nahaja na zelo izpostavljenem prostoru, do hudih notranjih težav, ker bi to utegnulo imeti hude posledice na sedanje ravnotežje sil v Evropi, kajti jasno je, da bi morebitni prazni politični prostor na Balkanu ne ostal takšen za vedno, temveč bi ga moral nekdo zasesti.

Dete, ki je prineslo luč

(Nadaljevanje s 1. strani)

prekriža roke in čaka na rešitev svojih in tujih problemov, ampak da se jih sam pogumno loti in išče svojo pot skozi temo ob luči Resnice iz Betlehema ter da v duhu večnostnega Smisla rešuje probleme človeških skupnosti, predvsem družinskih, narodnih, državnih, pa tudi drugih. Božje dete ne zahteva od nas zgolj plemenito čustvovanje, ampak DEJANJE, prizadevanje, da razganjamo temo zlobe in da napravimo svet boljši, vedno boljši, vedno bolj vreden Njega in nas ljudi. Samo pri tem bomo občutili, da se res umikajo zlobne sile, ki jih čutimo okrog sebe, nas oblegajo in zalezujejo ter nas spravljaajo v malodušnost in včasih v obup in v dvome o Bogu dobrota.

Postanimo sami nosivci božje dobrote, črpajmo iz božje razumnosti, pa bomo kljub temi razločili svojo pot in odkrili pravo smer v bodočnost, zase, zate, za vso našo veliko družino, ki ji pravimo narod, in preko njega za vse človeštvo. In tako DEJANJE vere, razumnosti in ljubezni nas bo rešilo dvomov in strahu pred kozmično zlo silo, vrnilo nam bo up v prihodnost.

mislijo mladi - Kaj mislijo mladi - Kaj mislijo mladi - Kaj mislijo

Pot naše etnične skupnosti

Za to božično številko Novega lista smo se obrnili do nekaterih mladih ljudi, ki se počasi pa vztrajno uveljavljajo v našem zlasti kulturnem prostoru. Nekateri se zaradi preobremenjenosti z delom in zaradi šolskih obveznosti niso mogli odzvati povabilu. Radi pa objavljamo odgovore in mnenja maturantov Martina Breclja, predsednika Slovenskega kulturnega kluba v Trstu in Ade Markon, iz Mladinske skupine.

Ko smo Ado Markon vprašali, kako sodi o odnosih med obema narodnostnima skupnostima na Primorskem in če je v preteklem letu bilo opaziti kakšne posebne pozitivne premike, nam je tako odgovorila:

Glede na moje osebne izkušnje bi odnos Italijanov do nas razdelila na tri dele. So Italijani, s katerimi se prav dobro razumemo. Sprejemajo nas kot etnično skupino, ki živi v zamejstvu, sprejemajo našo kulturo, se zanj celozanimajo. So drugi, ki proti Slovincem nimajo nič, a se jim zdi nepojmljivo, da živimo v Italiji; ker smo italijanski državljani, smo pač Italijani in konec. Ne razumejo ali nočejo razumeti. To sem opazila predvsem pri Italijanih, ki so se priselili sem in torej niso Tržačani in pa pri Istranih. Potem imamo še fašistično mišljenje, ob katerem pa se ne bi ustavljala, saj nam je še predobro znano.

Torej v bistvu so ostali odnosi med Slovenci in Italijani pri tem, kar so bili tudi v preteklosti. Kaj pa se ti zdi, Ada, ali smo se kot etnična skupnost v lanskem letu dovolj potrudili pri takih skupnih akcijah, ki naj izboljšajo naše človeške in narodnostne probleme?

Delo, ki smo ga zamejski Slovenci izvršili v preteklem letu, bi označila kot izredno pomembno. Sprejem naših predstavnikov pri predsedniku vlade Colombu predstavlja važen dogodek v našem političnem življenju in korak naprej v boju za naše pravice še posebno sedaj, ko je zadnje ljudsko štetje dokazalo, kako je mnogim do tega, da nas potisnejo v stran. Kulturna dejavnost je bila vseskozi zelo živahna. Poleg številnih predavanj, gledaliških predstav, srečanj se mi zdi potrebno omeniti uvedbo koncertnega abonmaja. To dokazuje, da se je zanimanje naše publike za koncertno dejavnost znatno povečalo. Obisk koncertov, tudi s strani mladine, je številen, še posebno, če pomislimo, da je bil pred par leti minimalen. Športna dejavnost zaobjema največji krog ljudi. Zdi se mi posebnega pomena na podeželju, ker združuje mladino in ohranja v njej narodno zavest. Prav na športnem področju pa pride večkrat do nezaželenih trenj, do napadov na Slovence in slovenski jezik, na njihove pravice. Skrajni čas je že, da bi bilo tega konec.

No, vtis imamo, da si hotela poudariti dejstvo, da bi lahko Slovenci v lanskem letu v zamejstvu dosegli še kakšen zanimivejši uspeh v medsebojnih odnosih, pa tudi v čisto političnih odnosih do večinskega naroda. Zanima pa nas pri tem, ali se ti zdi pomemben doprinos mladine pri tem manjšinskem delu?

Vloga mladine je največjega pomena. Prav ona je namreč poklicana, da nadaljuje boj za naše pravice. Zato pa je nujno, da je angažirana in si je na jasnem glede svoje vloge.

V redu, toda, ali se mladina tega svojega poslanstva zaveda in če se ga, kako se nam kaže na zunaj?

Opazila sem, da pri nas mladina ali sodeluje na številnih področjih, kar je zanj tudi precejšnje breme ali pa je popolnoma neangažirana, ne toliko, ker bi se za probleme ne zanimala, kolikor se ni zmožna vključiti v širši krog ljudi. Zadnje čase pa se stvari izboljšujejo tudi po zaslugi novih skupin in krožkov namenjenih mladim.

Nujno je, da se mladina združuje, kajti predvsem v tem je njena moč. Razcepljenost ne privede daleč. Slovenci imamo na žalost prav to tendenco. Nastajanje krožkov je za združevanje mladine velike važnosti. Omenila bi tu mladinske krožke ali grupe, ki so

Pogovor s predsednikom Slovenskega kulturnega kluba Martinom Brecljem

Kaj misliš o delu naše manjšine in kateri dogodki se ti zdijo posebno važni?

Zdi se mi, da šele v zadnjih časih dobiva slovenska narodnostna skupnost v Italiji svojo pravo podobo. Seveda, za sedaj še ni nobene sile govoriti, da opravlja naša manjšina tisto plemenito poslanstvo med narodi, ki ga večkrat primerjamo z mostom med dvema bregovoma. Vendar današnje politično stanje naše skupnosti kaže, da postaja marsikomu jasnejša vloga, ki jo lahko ima manjšina pri uresničevanju politike dobrega sosedstva.

O tem priča tudi uspeh slovenske delegacije v Rimu. Mislim, da je poleg vseh obljub predsednika vlade vredno poudariti predvsem kolikor toliko pozitivni odgovor glede vprašanja beneških Slovencev. S tem se odpirajo nove možnosti in raste upanje, da ne bo ugasnila iskrica slovenstva, ki ga hrani požrtvovalno delo marsikaterega Martina Čedermaca, kajti še danes tamkajšnje razmere terjajo junaštvo!

Obisk predstavnikov Slovenske skupnosti pri Socialistični zvezi delovnega ljudstva v Ljubljani in sploh pomnožitev stikov z matično državo v tem letu so dokaz, da se odpirajo vrata vedno večjemu sodelovanju.

V letu 1971 pa smo bili žal tudi priča dogodka, ki so povzročili živo ogorčenje vseh demokratično mislečih ljudi. S tem mislim na fašistične izgrede ob napovedanem obisku jugoslovanskega predsednika Tita, ob nastopu zbora »Rečanj« z Ljes itd. Ti izbruhi

pred kratkim nastale. Najprej je spregovorila Mladinska skupina, katere osnovni cilj je, da mladino angažira in odpre dialog z vsakim, ne glede na politično pripadnost. Druga skupina je »Matija Gubec«, ki združuje komunistično mladino. Nazadnje so odprli »Mladinski krožek«, ki naj bi ob sobotah zvečer združeval našo mladino, da se ne bi porazgubila v italijanskem okolju. Seveda ne smemo pozabiti na nekatere krožke ki že več let delujejo, katerih strukturo pa bi bilo treba nekoliko spremeniti.

Zanimalo bi nas še, kaj si ob teh ugotovitvah o naši mladini še posebno želiš in tudi, kakšno je tvoje voščilo mladim za prihodnje leto?

Želim si, da bi se ta pozitivna pot, po kateri stopa naša mladina, nadaljevala. Saj ni brez kritike, toda mislim, da je treba predvsem upoštevati zanimanje in trud. Želela bi, da ne bi na naš račun letelo toliko pušic, češ »mladi so pokvarjeni, mladina je brezbrizna itd.« Ni res: mladina dela.

Moje voščilo za naprej je, da bi se vedno bolj združevali ter tvorili strnjeno ter angažirano celoto.

pa vsekakor niso izraz celotnega italijanskega javnega mnenja; treba pa jih je upoštevati, da vemo, pri čem smo.

Kaj misliš o združevanju mladine in o posameznih mladinskih organizacijah?

Mnenja sem, da moramo le pozitivno oceniti številčnost mladinskih organizacij in krožkov na Tržaškem. Po tem lahko namreč sklepamo, da mlad človek teži k izgrajevanju samega sebe in da se obenem hoče vključiti v dogajanje. Vsakdo čuti potrebo, da pove svoje mnenje, da nastopi v prvi vrsti v javnem življenju.

O novem nastalem krožku »Vojko Preml« ni ničesar slišati, medtem ko se je »Matija Gubec« po daljšem molku spet oglašil. Saj je bilo res čutiti pomanjkanje njegovih pomembnih besed! Toda zdi se mi, da res malce pretirava, ko toži, da ogrožajo zdravi duh naše mladine klerofašistične organizacije! Cilji, ki si jih postavlja »Mladinska skupina«, pa so težko uresničljivi. Vsekakor pa je treba podčrtati njeno prizadevanje za premostitev razlikosti med Slovenci. Hvale vredno je sodelovanje goriških in tržaških skavtov.

Kaj lahko poveš kot predsednik SKK o bodočem delovanju kluba?

SKK bo upošteval pri svojem nadaljnjem delu večjo aktivnost članstva. Popestriti namerava program z raznimi zanimivimi predavanji, ki bodo na vrsti že v začetku pri-

(nadaljevanje na 7. strani)

Tržaški božič

Trava in suho listje se otepata vrtincev polnočnega vetra. Skozi lino v kamniti steni hleva vdira ostri vonj borovcev in brinja. To noč so se zvezde vse svetle razpostavile po nebu. Dete se je znova vrnilo na zemljo. Prišlo je obiskat ljudi dobre volje.

Detetovo oko plava nad gmajno in naprej čez mesto in išče ljubezni: po tihih šolskih stavbah, kjer v vsakem razredu visi križ; po krščanskih domovih, kjer pojmeta oče in mama sama k polnočnici, ker so otroci hoteli na sneg; po toplih, dišečih jedilnicah, kjer se objemajo in obdarujejo, a ljubezen ne bo prodrila skozi špranje in stene, ker so jo zaprli kot osebno imetje. Po sejnih sobah, kjer se kristjani pripravljajo zaradi neke skupne akcije z nasmeški, v katerih je malo bojne vneme, malo zafrkljivosti, malo oblastnosti in malo trme. Vstajajo in si podajajo roko, uradno in diplomatsko. Odhajajo pisat članke o božiču in miru... Dete išče ljubezni.

Odprla so se majava vrata hlevčka. V izseku nočne teme se je pojavila drobna ženička. Prišla je gledat Dete. Skromno pridrsa k jaslom in tam obstane z žarom v ugaslih očeh.

Čez čas pridejo cerkveni predstojniki. Najprej italijanski. Potem slovenski. Od teh sta dve skupini: napredni in tradicionalni. Predstavniki škilijo čez jasli, katerih je več: nas ali onih?

S slovesnim korakom vstopajo, čeprav pozno, katoliške organizacije, ki nosijo skupno izjavo s podpisi. Hočejo se organizirano, jasno in enotno predstaviti Najvišjemu. Zamudili so, ker so tako dolgo sestavljali skupno izjavo za Dete.

Skoro v diru tečejo čez gmajno bratje komunisti. Prišli so intervjuvat Dete o nemirih v Cerkvu in o celibatu — in kaj misli Dete o okrožnici Humanae vitae. Jutri izide o tem članek z naslovom: »Nov nastop znotraj Cerkve same proti reakcionarnosti in klerofašizmu!«

Ljudi je vedno več.

Nekateri so polni upanja poklekili k jaslom, drugi se skromno drže bolj zadaj, vsi pa goreče prosijo:

nestrpni mladenič, da bi mu uspelo izvesti v društvu energični in radikalni ukrep proti starim;

župnik, da bi kaplan že nehaj delati po svoji neizkušeni pameti in poslušal njega, ki je starejši in izkušen;

kaplan, da bi mu zamenjali predstojnika; in verno nevesto;

dijak, da bi namesto avtoritarne starine dobil mladega, revolucionarnega profesorja; profesor, da bi dijaki postali spet tako poslušni in vzgledni kot nekoč.

Dete se ozira na sklenjene roke. Na križce okrog vratu. Na velike, svetle oči, ki pričakujejo izpolnitve svojih želj.

Blagoslavlja jih in jih pozdravlja.

Potem se obrne v stran in se bridko zjoče.

Joče in ihti, medtem ko v snežni metež odhajajo kristjani, svetli od svoje pravičnosti, in pojejo (po skupinah) »Sveto noč«.

Alenka

Najlepše božično darilo je knjiga

Večina ljudi se znajde vsako leto pred božičnimi prazniki v zadregi, kaj naj darujejo svojim dragim. Kdor ima dovolj fantazije in nekoliko pozna psihologijo tistih, ki bi jih rad obdaroval, se mu to ne more zgoditi, toda kot znano je večina ljudi brez fantazije. Zato menijo, da bodo svoje drage ali prijatelje posebno razveselili z dragim dragilom, ki naj bo po možnosti tudi nekaj posebnega. Pri tem pa z lahkoto zapadejo v slab okus in se celo osmešijo ter izdajo čisto po nepotrebem kopicico denarja. K temu jih zavajajo še razne trgovske reklame, ki ponujajo »posebna« in draga božična darila, od neokusnih ženskih torbic iz eksotičnih (ali ponarejenih) kož po bajnih cenah do ponarejenih starin.

Najlepše in najprimernejše božično darilo pa je lepa knjiga. Otrokom lahko darujemo slikanice ali pravljice in povesti, kate-

re jim bereta oče ali mati ali kakšna teta, če sami še ne znajo brati, odraslim pa kako knjigo s področja zgodovine, likovne umetnosti, literature itd. Primerne so tudi pesniške zbirke dobrih pesnikov, ne samo starih, ampak zlasti še sodobnih. Prepričali smo lahko, da bo obdarjeni knjige veseli in da jo bo prej ali slej tudi prebral in tako razširil svoje znanje in kulturo. S tem ga tudi ne prisilimo k dragemu protidarilu, če meni, da ga mora dati, medtem ko spravljajo predraga ali neokusna darila obdarovance v zadrego, morda tudi v denarno, ker se čutijo primorani dati enako drago darilo, po možnosti pa še dražje, če ne poznajo prave cene prejetega darila. Pri tem pa morda niso ravno bogati.

Darujte torej za Božič jako lepo knjigo, toda ne zgolj zbirke fotografij kakih naravnih lepot, npr. iz Alp, ampak knjigo s tekstom. Take dobre knjige slovenskih avtorjev dobite v slovenskih knjigarnah v Trstu in Gorici.

Šport - dopolnilo in ne alternativa kulturi

Sportna dejavnost je v zadnjem desetletju dosegla povsod in še posebno pri nas izreden razmah. Ker se zaradi neugodnih razmer ni mogla razvijati, je bila zapostavljena drugim platem človekove angažiranosti. Kot je bila predolgo potisnjena v ozadje, tako se je v zadnjih letih razbohotila v vsej svoji polnosti, in ne samo to, postala je tudi ena izmed najvažnejših oblik človekove realizacije, kot logična reakcija na prejšnjo zanemarjenost.

Važno telesne kulture so poudarjali že stari Grki in Rimljani z geslom »mens sana in corpore sano«. Mladine niso vzgajali samo v duhu filozofskih nauk, ampak so jo učili tudi najrazličnejših telesnih spretnosti. Kulturna in telesna dejavnost sta bili tesno povezani kot neobhodno potrebni za izoblikovanje mladega človeka.

Če pogledamo, kako vrednotimo danes tako eno kot drugo obliko udejstvovanja, vidimo, da je športna dejavnost, ki do nedavnega ni bila zelo razvita, v zadnjih letih doživela velik vzpon in se povzpela celo nad kulturo. Nastala so športna društva, nogometni klubi, začeli so z zidavo novih športnih objektov. V šolo so uvedli bolj racional-

no poučevanje telesne vzgoje. Mladina, ki je že dolgo čutila potrebo po zdravem razvedrilu in telesni sprostitvi, se je navdušeno odzvala iniciativam novih športnih organizacij.

Zdaj skoro že ni mladega človeka, ki bi ne imel možnosti, da se ukvarja s športom. Telesna dejavnost je osvojila mladino. Njeni pogovori se sučejo okrog bližnjega prvenstva, zadnje nogometne tekme ali težkih tedenskih treningov. Navdušuje se za Rivo, a komaj pozna slovenske pisatelje. Občuduje uigranost odbojkarov, obnem pa je gluha za vsakršno kulturno novost. Narcizistično se posveča svoji zunanosti, pri tem pa se ne meni za duhovno rast svoje osebnosti. Goji svoje telesne sposobnosti, istočasno pa ne zna prodreti v globine svojega jaza.

Eksplzija športne dejavnosti mladine torej zavira njeno kulturno udejstvovanje. Vendar mislim, da bo šport ččasoma le zadožil svojo pravo vlogo, ne kot alternativna, marveč kot dopolnjujoča dejavnost človekove osebnosti. K temu lahko mi mladi, ki ljubimo tako šport kot negovanje in krepitev duha, že danes pripomoremo, vsak pri sebi in vsi skupaj.

Majda Artač

ZASEDANJE ITALIJanskega ODBORA MedNARODNEGA ZDRUŽENJA ZA OBRAMBO OGROŽENIH JEZIKOV IN KULTUR

Mednarodno združenje za obrambo ogroženih jezikov in kultur bo prvič zasedalo v južni Italiji, in to 3. januarja prihodnjega leta. Zasedanje prireja grški krožek v Reggio Calabria. Če bo potrebno, se bo zasedanje nadaljevalo še naslednjega dne.

Najprej bo tajnik glavnega odbora za Italijo poročal o aktivnosti, po zadnjem zasedanju v Tarcentu julija letos, nato bodo obravnavali položaj grškega in albanskega jezika s posebnim ozirom na deželo Reggio Calabria. Preučevali bodo dalje položaj v ostalih etničnih skupnostih v Italiji, predlog za preureditev glavnega odbora v deželne sekcije in nazadnje predlog za uradno štetje etničnih manjšin, ki živijo v mejah republike Italije.

S P D TABOR - OPCINE

uprizori v nedeljo, 26. decembra 1971 v Prosvetnem domu ob 16. uri božično igro Pavla Golje

PETRČKOVE POSLEDNJE SANJE

Vljudno vabljeni!

Odbor

Misterij svetih treh kraljev

Prvi prizor

GAŠPER, SAM.
Bog Stvarnik! Kakšno čudo!
Kakšna zvezda neki je ta!
Prvikrat jo vidim.
Pred kratkim je šele rodila se.
Se je rodil stvarnik,
Gospod vseh ljudstev?
Ne, to ni res, saj sam ne vem, kaj pravim.
Vse skupaj ni vredno piškavega oreha.
Nocoj natanko bom opazoval nebo
in se prepričal, če je res tako.
(Premor)

SPET ISTI.
Je res resnica to, kar govorim?
Za vse bi glavo stavil, kar trdim.
Ni morda znak to česa drugega?
Ne, ne, prav to je in nič drugega:
Bog se rodil je prav zares iz žene
prav v tem mesecu decembru.
Tja pojdem in ga počastim,
za Boga vseh živih izvolim.

BOLTEŽAR, SAM.
Ne vem, od kod prihaja zvezda ta,
kdo je porodil in kdo življenje dal.
In k čemu znamenje nam to?
Svoj živi dan mu nisem videl para.
Prav gotovo, da se je rodil
ta, ki v miru in v vojski
Gospodar mora biti od vzhoda
čez vse, pa prav do zahoda.
Še tri noči jo bom opazoval,
da se docela bom prepričal.
(Premor)

Se prav zares je, prav zares rodil?
Ne vem, če ga je kdo že videl.
Šel bom, ga molil bom in počastil.

MIHA, SAM.
O, moj Stvarnik! Kakšno čudo vidim!
Še nikoli nisem česa podobnega slišal,
niti v svojih svetih knjigah bral.
Zvezda ta ne spada v sončni naš sistem,
to jaz, stari zvezdogled, prav dobro vem.
Brez sramu prav rad priznam,
da se človek je rodil dol k nam,
ki je Gospodar čez vso zemljó,
kot polkrožno naše je nebo.
Čez ljudstva vsa njegova moč bo segla
in vladal bo vse dni od veka pa do veka.
Ali je to tako, ali morda ni?
Mislim, da je to resnica.
Vendar bom še enkrat opazoval to zvezdo;
bo čutna prevara ali resnica?
(Premor)

Stvarnik res se je rodil,
največji človek med ljudmi.
Zares, zdaj vidim, da je to resnica,
tja pojdem, Bog se usmili!

Drugi prizor

GAŠPER BOLTEŽARJU.
Bog z vami, moj gospod! Ste zvezdoslovec?
Povejte mi resnico, od vas bi rad jo izvedel.
Li vidite to čudo?
Vzšla je nova zvezda.

BOLTEŽAR.
Rodil se Stvarnik je,
Gospod vseh ljudstev.
Pojdem in ga počastim.

GAŠPER.
Tudi sam pojdem in Ga pomôlim.
MIHA, OSTALIMA DVEMA.
Kam pa? V katero deželo kanita iti?
Bi morda šla z menoj počastit Stvarnika?
Sta videla Ga že? Jaz hočem Ga moliti.

GAŠPER.
Seveda greva. Kdo ve, Ga bomo našli?
Sledili bomo zvezdi in kraj zagledali.

MIHA.
Kako bomo spoznali, če smrtnik je navaden,
ali če kralj je zemlje in še, če kralj nebes?

BOLTEŽAR.
Bi rada vedela, kako Ga bomo prepoznali?
Zlato, kadilo, miro mu bomo darovali.
Če kralj je le zemljé, si bo izbral zlato;
če smrtnik je navaden, miro vzel si bo;
če pa je Bog nebeški, izbral si bo kadilo,
saj Njemu se spodobi edino to darilo.

GAŠPER IN MIHA.
Šli bomo in tako storili.

Tretji prizor

GAŠPER IN OSTALA DVA KRALJA PRI HERODU.
Naj Bog ti, Stvarnik, zdravja dá in zla te reši vsakega!
Nekoliko radi s teboj bi govorili, nič drugega ne bomo te prosili.
Življenje dolgo Bog ti daj in zla te reši vsakega!

Na romarski smo poti, kralja gremó častit,
ki se na zemlji je rodil, a nam ostal je skrit.

HEROD.
Kaj pravite? Kam greste? Koga iščete?
Od kod prihajate in kam želite priti?
Na dan z imenom vašim, ne skušajte ga skriti!

GAŠPER.
Meni Gašper je ime.
Ta drugi Miha je in tale Boltežar.
O kralj! Rodil se kralj je, Gospod vse zemljé,
ki našim dnem ne vojne, miru prinesel bo na mernike!

HEROD.
Ali je tako v resnici?
GAŠPER.
Kralj, tako je, po pravici.

HEROD.
In kako to veste?
Ste se o tem prepričali?
GAŠPER.
Glej, kralj, resnico bomo ti razkrili,
kakor o njej smo se prepričali.

MIHA
Čudež čudovit je ta:
nova zvezda je vzšla.

BOLTEŽAR.
Znamenje gotovo nam je to,
da človeško je prevzel telo.

HEROD.
Kdaj pa ste jo opazili
in kako jo prepoznali?

GAŠPER.
Trinajst dni bo tega že,
več gotovo ni jih še,
kar zvezdo smo zagledali
in se o njej prepričali.

HEROD.
Pojdite torej spet na pot
in tam Ga počastite.
Ko pa domov se vrnete,
še meni sporočite,
da tudi sam napotim se
tja kralja počastit!

Četrti prizor

HEROD, sam.
Je kdaj še videl kdo
nesrečo, ki tako
zadela živega bi kralja?
Še nisem mrtev in ne pokopan,
pa je namesto mene drug že kralj izbran.
Še nikdar se ni kaj podobnega zgodilo.
V pogubo svet drvi,
nič mi ne preostaja.
Vendar verjeti res ni moči mi,
dokler ne vidim Ga na lastne oči.
Poklical bom služabnika,
ki čez vse moje skrb ima!

PRIHAJA SLUŽABNIK.
Poklič mi ministre
in moje svetovavce
in moje pisarje
in moje pismouke
in moje zvezdoglede
in moje zagovornike.
Odkrijejo naj mi resnico, če v pismih ta tiči,
ali če vedo zanjo, če so jo izvedeli.

Peti prizor

PRIKAŽEJO SE SVETOVALCI NA HERODOVEM DVORU.
Kaj želiš od nas, o kralj? Prišli na tvoje smo vabilo.

HEROD.
Prinesli ste s seboj mi tudi sporočilo?

SVETOVALCI.
Da, kralj, s seboj ga tu imamo,
kar moč popolnega ti lahko damo.

HEROD.
Na dan z besedo, z njo.

Srečanja

25 let jih slišimo po radijskih valovih...

Pred nedavnim je praznoval Radijski oder 25-letnico obstoja; to je igravska skupina, ki izvaja do malega vse radijske igre na tržaškem radiu. Že dejstvo samo, da deluje stalno in nepretrgoma neka ustanova v zamejstvu kar 25 let in da vsak teden in celo večkrat na teden izvaja radijske predstave, že to dejstvo samo je nekaj, mimo katerega ne moremo zamejski Slovenci. Ko smo zadnjič omenili samo mimogrede ta jubilej, smo obenem obljubili, da se bomo k temu dogodku še povrnili.

Obrnili smo se na umetniškega vodjo Radijskega odra, prof. Jožeta Peterlina, ki je obenem ustanovitelj te radijske skupine, in ga prosili za nekaj vtisov.

S kakšnimi občutki ste praznovali srebrni jubilej Radijskega odra?

Z mislijo na prehojeno pot: na mnoge težke trenutke in na mnoge izredno lepe in nepozabne. Na čas, ko je bilo težko najti prve igravce, ki so se borili s knjižno izgovorjavo in z dramskim ustvarjanjem, in na čas, ko smo vendarle dosegli širok razpon izbihe radijskih igravcev, ki jih je pomagala oblikovati naša slovenska šola in dijaški odroski krožki in prosvetne gledališke skupine. Z občutkom, da smo prehodili že kar lepo pot in z veseljem in prepričanjem, da na tej poti ne bo treba omagati, zaradi lastnih nezmožnosti, če bomo nosili v srcu še dalje vero v lepoto besede in vero v poslanstvo, ki ga imamo v zamejstvu kot slovenski dramski oblikovalci.

Koliko dramskih del ste v teh letih posredovali radijskim poslušavcem?

Statistika pravi, da je bilo v 25 letih vsega 9294 nastopov naše dramske skupine.

Kaj je držalo skupaj toliko let toliko ljudi, ki so v večernih urah — če se ne motimo — delali

v radijskih prostorih in to po končanem dnevnem delu. Saj vemo, da se tako nočno delo ne da plačati s sredstvi, ki jih prejmete?

Za to delo je bilo treba vedno veliko veselja. Treba je bilo medsebojnega prijateljstva in čim manj zavisti, ki je igravcu prirojena. Vsakdo je moral čutiti v kolegu pomoč in razumevanje. Če vsega tega ne bi bilo, ne bi dočakali 25-letnice skupnega življenja. Zato mora vsakdo izmed nas čutiti, da je bolje, da skupino zapusti tisti, ki bi hotel nergati in iskati napak pri drugem, ne bi jih videl le pri sebi — kajti zavedati se moramo

Srečanje s slikarjem Tonetom Miheličem

V Tržaški knjigarni, kjer je kupoval slovensko božično ploščo smo srečali slikarja Toneta Miheliča in ga hitro poterjali za stari dolg — za že davno obljubljeni intervju.

Letos te je bilo malo videti v Trstu. Slišali smo, da si veliko potoval.

Vse leto sem bil na potovanjih.

Kje pa si bil?

Na Dunaju in še naokrog po Avstriji, v Grčiji, na Siciliji in v Španiji.

da nihče izmed nas ni popolen. Samo skupno dobrohotno razumevanje vodi trajno skupnost.

Kako gledate na bodočnost svoje radijske skupine?

Z optimizmom. Kakor ste lahko opazili, pristopajo počasi k delu nove moči — naši študentje, ki so za to najbolj poklicani. V posebnih oddajah so se izpopolnjevali in najboljšim je odprta pot k Radijskemu odru. Zato verjamem in verujem v to, da bo ta radijska dramska skupina zaigrala še mnogo lepih dramskih del radijskim poslušalcem in jih osrečevala še in še.

Kaj bi rekli radijskim poslušavcem in našim bravcem?

Ker vem, da poslušala mnogo bravcev Novega liste tudi naše oddaje, bi se jim rad zahvalil za vsako priznanje, ki ga nam izrazijo ali prav v Novem listu, ali v pismih. Potrudili se bomo, da bi jih, kolikor je v naših močeh, zadovoljili. V imenu naše igravske skupine jim želim srečen božič in zadovoljstvo ob božičnem dramskem sporedu, ki smo ga skušali na najboljši način pripraviti.

Verjetno si prinesel precej slik s seboj?

Največ s Sicilije. Tam sem bil skoro tri mesece, pozno pomladi in v začetku poletja, prav v času, ko je bruhala Etna. Z letalom smo leteli prav nad bruhajočim ognjenikom. Bil je res grozoten prizor. Pekel.

In kaj je napravilo nate največji vtis v Grčiji?

Akropola, templji in voznja po rtu, kjer stopi Neptunov tempelj na strmi pečini nad morjem.

Pa ostala Sicilija?

Delal sem izlete po celi Siciliji in si ogledal med drugim mesteca na gorah v notranjosti, ki izgledajo od daleč kot orlovska gnezda. To so ostanki normanske in španske arhitekture.

Si zajel kaj te lepote in zanimivosti v svoje slike?

Sem. Slikal sem žarečo lavo, kot je tekla po pobočju Etne in napravila posebno ponoči veličasten vtis. Privlačilo me je tudi temno-sinje morje in pokrajina vsa v cvetju.

Pa ljudje?

Zelo prijetni. Redkokdaj v življenju sem srečal tako prijazne ljudi.

In kako je bilo v Španiji?

To je bil zame popolnoma drug, nepoznan svet.

Ti je ugajal?

Zelo. Bil sem več kot vžihčen. Manjka mi besed, da bi izrazil svoje občutje.

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Sevilla, Granada, Toledo in Cordova.

Zakaj?

Ker so to še najbolj izrazita stara španska mesta. Toledo je npr. še popolnoma ohranjen v starodavnem mavrskem slogu.

Kaj pa barve?

Najlepše barve sem našel v puščavah Sierre Nevade in v Granadi, kjer je bil paradiz mavrskih kalifov, ter v puščavah temnordeče ilovice med Madridom in Saragozo.

Kdaj bomo lahko to videli na kakšni tvoji razstavi?

Upam, da v doglednem času, toda prej bi rad še v Pariz.

Kaj vse so ti dala ta potovanja?

Dala so mi mnogo novih vizij, ki jih bom izrazil na platnu v raznih tehnikah in stilih.

Kaj pa tvoji dragoceni in karakteristični kraški motivi, posebno stare kraške hiše in borjači?

Rad bi rešil zadnji hip vsaj na platno značilno lepoto kraških vasi, ki jih naglo kazi moderno stavbarstvo brez vsakega sloga.

f.j.

Razgovor z Zdenkom Hvalom

Zdenko Hvala obiskuje četrti letnik fizike na vseučilišču v Trstu. Višjo srednji šolo je dokončal v Gorici, doma je iz Podgore in ima 23 let. Ker vemo, da se živo zanima za stanje in razvoj slovenskega srednjega šolstva na Goriškem in da je osebno možno angažiran pri vseh akcijah, ki jih zlasti mladi v zadnjih časih vodijo za zboljšanje sedanjega stanja na šolah, smo ga naprosili za razgovor, ki se mu je prijazno odzval.

Gospod Hvala, zakaj ste se pridružili že omejenim akcijam?

K tem akcijam sem pristopil najprej zato, ker mi je globoko pri srcu kot Slovincu in kot bivšemu dijaku višje srednje šole v Gorici položaj na teh šolah. Poudariti hočem takoj, da je cilj in namen teh akcij, prizadevati si za zboljšanje in posodobljenje šole, saj zlasti zadnji dogodki dovolj zgovorno kažejo, da postaja položaj vedno bolj nevdzdržen. Opozoriti bi dalje hotel na množičnost teh akcij, kajti te so dejansko zajele ogromno večino slovenskih ljudi na Goriškem. Na zunanaj se sicer to ne kaže, čemur je kriv predvsem zelo čuden molk tradicionalnih kulturnih središč. Prav zato obstaja nevarnost, da bomo pristopili k obravnavi problema, ko bo prepozno.

Kdo je za to stanje odgovoren?

Obstoječe šolske strukture vsekakor, vendar so pri tem odgovorni tudi ljudje. Mislim tu konkretno na ravnatelja in na večino profesorskega zbora. Prvi je verjetno po naravi avtoritaren, s čimer dokazuje, da premalo spremlja duha časa, profesorski zbor pa mu dejansko preveč vdano sledi, vsaj tako lahko sklepamo iz njegovega ravnanja. Tu bi mimogrede pripomnil, da se mi zdi zelo čudno, da na klasičnem liceju v Gorici že leta poučujejo tudi univerzitetni študentje in da je sestava tega zbora takšna, kot da bi nekateri predavatelji prihajali na to šolo na prakso, kar se po mojem ne bi smelo dogajati, če hočemo ohraniti in okrepiti kakovost šole same in pouka.

Kaj ste doslej konkretno naredili za zboljšanje položaja?

Sestavili in odposlali smo razna pisma, katerih povod je bilo ravnanje komisije za profesorske habilitacijske izpite, ki je bilo po našem odločno krivično. Komisija je namreč udarila po profesorju, ki je po mnenju dijakov in staršev eden najbolj sposobnih in ki je tudi veliko žrtvoval za slovensko šolo. Ne gre za osebno zadevo, temveč

(dalje na str. 10)

Božične navade naj ostanejo žive

O malokaterih ljudskih navadah se toliko piše kot o božičnih. Vedno spet, vsako leto za Božič jih omenjamo v tisku. Vendar pa je na žalost večina teh navad že zamrla med slovenskim ljudstvom, ali pa zdaj izginjajo. To ni toliko posledica ideološke propagande, nasprotne veri in praznovanju Božiča, saj dokazujejo ankete, ki so jih izvedli nepristranski, vsekakor pa nekatoliški sociologi, da je precejšnja večina slovenskih ljudi še vedno vernih, kot pa spremenjenih življenjskih razmer. Na tradicijo so navezani v glavnem ustaljeni družbeni sloji, po eni strani kmetje, po drugi meščanske družine, ki pripadajo meščanskemu sloju že več rodov in negujejo svoje družinske in druge tradicije. Tisti sloji pa, ki so nezadovoljni s svojim stanjem in se hočejo čimprej povzpeti »višje«, pa se hote odpovedujejo tudi svoji kulturni tradiciji, ker vidijo v njej eno od vezi, ki jih vežejo na preteklost, enega od znakov in dokazov, če že ne naravnost simbol svoje »podrejenosti«, svoje »neenakopravnosti«. To velja zlasti za kmečki proletariat, za delavstvo in za malomeščanstvo.

Kmečki proletariat ni v nasprotju s trdnimi kmečkimi gospodarstvi nikdar veliko dal na folkloro in na pravo ljudsko kulturo. Ta je bila doma v gruntarskih in polgruntarskih hišah. Tam so si lahko privoščili umetno izdelane skrinje in omare, bakreno in porcelanasto posodo ter lepo oblikovano orodje. Kočarji in bajtarji, dninarji in gozdni delavci so se morali zadovoljiti z najpreprostejšim, revnim, zasilnim. Tudi na predbožični dan so morale dninarice do mraka in dalje delati na gruntarskih kmetijah, enako njihovi možje, zato niso imeli časa, da bi se bile tako pripravile na praznike kot gruntarske družine. Odpadlo je zlasti pečenje raznih vrst potic, obredi in drugo. Ostala jim je molitev rožnega venca in pot k polnočnici ter morda

revne jaslice v kotu nad mizo ter smrekova veja brez okraskov.

Le bajtarska mladina, ki se še ni zavedla socialne razlike, je morda skupaj z gruntarsko koledovala in se držala še drugih ljudskih božičnih navad.

Še manj so zakoreninjeni v tradiciji delavci, in tako je bilo tudi v preteklosti.

Družba pa stremi povsod in tudi pri Slovencih — pri našem narodu še tembolj, ker na srečo ni bil nikdar ostro razdeljen v razrede — po družbenem poenotenju, po odpravi pregrad med ljudmi, t.j. »razredov«. Prej ali slej bosta omika in civilizacijska raven dosegli tako višino, da miselnost velike večine ljudi ne bo več obrnjena predvsem k zaslužnikarstvu in dviganju »življenjske« ravni, ampak bo začutila nove, kulturnejše potrebe. Tedaj bo verjetno nastopil čas, ko bo tudi kulturna tradicija prišla pri vseh bolj do veljave.

K tradiciji spadajo prazniki, a ne more biti praznikov brez obredov. Takih praznikov bi ne občutili kot praznikov. Še najmanj božične praznike. Zato božične navade in

obredi niso ostanki nečesa, kar se je preživelo, ampak del žive narodne duhovne kulture in tradicije. Blagoslovitev doma na sveti večer, smrečica kot simbol večne življenja in upanja, jaslice in božične pesmi kot izraz religioznega krščanskega doživljanja, božične jedi s potico kot odraz obhajanja praznika — vse to in še marsikaj, kar spada k slovenskim božičnim navadam, ima in bo vedno imelo svoj simbolni, slovesni pomen, zato ohranimo žive in negujmo te svoje ljudske in duhovne tradicije.

Rahlo se svita pod Karavankami

Veseli nas, da smo uporabili glagol *svija* na Koroškem zelo resna zaževa. (Spodbudno pa je, da bo julija meseca prihodnjega leta imelo v Celovcu svoj občni zbor »Mednarodno združenje za obrambo ogroženih jezikov in kultur«, tako da bodo Slovenci na kraju samem pred predstavniki številnih evropskih dežel obravnavali probleme, ki niso rešeni.) Naj tukaj še omenimo, da imajo svoje spise v knjigi, o kateri je govorila, prof. Janko Messner, Gustav Janusch, Andrej Kokot, Florijan Lipusch, Valentin Polanšek, Erich Prunč, Milka Hartman. Delo je zelo okusno opremil slovenski slikar Valentin Oman. Morebiti bi bilo prav, da bi si antologijo nabavile naše višje šole, na katerih poučujejo nemški jezik.

v. č.

Iz mojega telesa rase
divja trta janičarjev
s toplimi grozdi lepke
krvi, z očesi iz slepe

groze. Njiva sem, ki brana
bolečine ji trga maternice
za tuje seme. Jalovi dež
strasti svinčene vame pada.

Erik Prunč - Miklova Zala (II)
v knjigi »Kärnten in Wort«

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU
Kulturni dom

Saša Skufca

TRNJULČICA

Pravljica v treh dejanjih

V torek, 28. t.m. ob 15.30,
v sredo, 29. t.m. ob 15.30

Pred kratkim je obhajal svojo sedemdesetletnico odlični slovenski pedagog univ. prof. dr. Stanko Gogala. Predaval je do lani, ko je stopil v pokoj. Svoj čas je bil aktiven v vrstah krščansko-socialističnega gibanja.

RAZGOVOR Z ZDENKOM HVALOM

(nadaljevanje z 9. strani)

za stvar slovenske šole kot take. aZradi tega si bomo z vsemi demokratičnimi sredstvi še naprej odločno prizadevali, da se krivica popravi in zlasti da se podobni dogodki ne bodo več ponavljali.

Poleg ravnatelja in profesorskega zbora je na šoli tudi odbor staršev. Kaj k temu pravi?

Vtis imam, da odbor staršev ne deluje zadovoljivo in da nima zadostnega posluha za pereče probleme šole, vsaj takšen je zunanji videz. V resnici si odbor, oziroma njegovi člani ne upajo izreči svojega mnenja, ker se boje posledic, glede na vzdušje, ki vlada na šoli in glede na odnose, ki obstajajo med vodstvom šole in dijaki.

Nekateri prizadeti Vam očitajo, da ste revolucionarji, da s svojim delovanjem rušite ugled slovenske šole, ne da bi imeli pri tem konkreten program raznih izboljšav, ki bi jih bilo treba vnesti v šolo.

Osebo se nikakor ne smatram za revolucionarja, vendar menim, da ne morem več molčati in da moram povedati svoje mnenje, kot bi želel, da bi ga izrazile tudi osrednje slovenske kulturne organizacije na Gorškem, kajti nedopustno je, da sta rast in razvoj slovenske šole prepuščeni na milost in nemilost peščici ljudi, ki sebe smatrajo za nezmotljive in mislijo, da imajo šolo v zakupu. Prav zaradi tega sem sklenil, da ne bom miroval, dokler se stanje ne spremeni.

Ker pa ti so v njej in so njihove pesmi celò objavljene najpoprej v izvorniku in potem še v nemškem prevodu, imamo vtis, da je — vsaj v tej lepi knjigi — evropski svet tak, kakršnega si ga človek v sanjah zamišlja, to se pravi pluralističen v koncepcijah in bogat v humanistični misli. Slovenci na Avstrijskem živijo v ozračju, ki je vse prej kot evropsko, če pomislimo na pomanjkanje dvojezičnih napisov, na skrunjenje spomenikov in grobov itd. Ampak ob tem delu, ki v uvodu omenja profesorja Janka Messnerja kot urednika slovenskih prispevkov, je čutiti dih tiste žlahtnosti, ki je pravzaprav izjemen pojav v izdajah, porojenih na tako imenovanih zamejskih tleh. Na vsak način drži, da tukaj pri nas se nobenemu italijanskemu uredniku ali založbi še ni porodila misel, da bi tržaške slovenske pesnike izdali skupaj z italijanskimi, pa bi pri tem slovensko liriko objavili v izvornem jeziku! Zato je ta prvi korak na celovški strani razveseljiv. Naj kdo drug sodi o vrednosti posameznih del, mi kot reporterji samo poročamo o dobri novici, čeprav se zavedamo, da je vprašanje našega obsto-

Diskusija v kavarni vojnega hudodelca

V začetku decembra sem imel opravka v Celovcu in pri tem mi je prišlo na misel, da bi šel pogledat, kako je zdaj s kavarno tistega Lercha, ki so ga letos avstrijske oblasti zaprle pod obtožbo, da je sodeloval pri množičnih pokolih Judov v Auschwitzu. Proti koncu vojne pa je deloval Lerch tudi v Trstu in menijo, da je imel tudi tu prste vmes pri hododelstvih. Po vojni si je uredil v Celovcu na lepem kraju v sredini mesta prijetno kavarno, kjer je vsak večer igral plesni orkester. Zadnja leta pa je privabljal v kavarno predvsem mladino, ker je uredil v veliki plesni dvorani nekaj mladinski klub za poslušanje plošč in ples.

Rahlo je snežilo, tisti večer ko sem se med de-ve to in deseto uro napotil proti Lerchovi kavarni, misleč da jo bom našel zapuščen in nemo, s temnimi okni. Toda okna so bila razsvetljena in v enem je bil velik letak, ki je napovedal ples. Istočasno z menoj je hlastno vstopilo nekaj mladih fantov, eden s škatlo v roki. Ko sem stopil v dvorano, sem se kar začudil. Bila je polna mladih fantov, vsi so gledali televizijski prenos neke tekme. Iz druge dvorane je donela glasba z najnovejših ameriških plošč. Ob zatemnjenih lučeh se je vrtelo sredi dvorane kakih šest parov. V garderobi sem videl, kaj je bilo v škatli, ki jo je bil prinesel tisti fant s seboj — par lažjih čevljev za ples. Težke gojzerje pa je pustil v garderobi. Na tleh sem videl še več podobnih škatel. Povedali so mi, da je lastnik kavarne še vedno Lerch in da pogosto piše iz ječe na Dunaju.

Dobil sem še prazno mizo in nekaj naročil. Bradat fant v belo-rdeče progasti jakni je stal za glasbeno mizo v kotu, kjer je prej nastopal orkester, in polagal na gramofon ploščo za ploščo, same nove ameriške skladbe. Mladina sredi dvorane pa je plesala, v počasnem ritmu sodobnih plesov, fant in dekle obrnjena drug proti drugemu, a vedno vsak zase. Le malokateri par se je držal. Vrstil se je »song« za »songom«, po večini črnski, le enkrat ali dvakrat je bilo slišati tudi malo avstrijsko-nemške glasbe. Nenadno pa so se prižgale luči, zraven mladega bradača v rdeče-belo progasti jakni se je pojavil eleganten človek srednjih let z mikrofonom v roki in napovedal modno revijo. Plesišče se je izpraznilo in prikazali sta se dve manekenki, ki sta predvajali medne kovinske in druge obeske, ki jih je dobili v njegovi trgovini, je povedal gospod z mikrofonom, najnovejše modne domisleke te vrste iz Londona, Amerike, Pariza, Dunaja, Nemčije. Nekatere je tudi sam prinesel iz Afrike, skupaj s kostumi, in manekenki sta vse razkazovali na suhih, ljubkih, v dolge temne obleke odetih telesih. Nato spet ples, ob zatemnjenih lučeh. Mladine je bilo vse več, jokava črnska glasba in pari v dvorani so se zvijali. Skoro vsa dekleta so bila v hlačah, nekatera tudi v škornjih, fantje pa v puloverjih.

Čez nekaj časa sem se dvignil in presedel k mizi, pri kateri so sedeli štirje fantje, dva z brado, ma, vsi pa bolj ali manj dolgolasi.

»Oprostite, rad bi vas nekaj vprašal,« se rekel. »Ali veste, da je lastnik te kavarne, gospod Lerch, zaprt na Dunaju, pod obtožbo, da je pomagal pri množičnih umorih Judov?«

»Vemo,« so pokimali.

»Pa to vas mladih nič ne moti in vseeno prihajate sem?«

»Kaj nas briga. Mi prihajamo sem zaradi glasbe in plesa,« je rekel eden od bradačev.

»Ste študentje?« sem vprašal.

»Smo,« so vsi pritrdili.

»Dobro. Kaj pa pravite kot študentje k tej zadevi? Kakšen odnos imate kot mladi ljudje do ta-

kih, kot je gospod Lerch? Kaj pravite k temu, da je baje pomagal množično moriti Jude?«

»Tako mu je bilo ukazano in moral je ubogati,« je hitro izjavil tisti dolgozradec.

Ali mislite, da ni bil dolžan, da se takemu povelju po svoji vesti upre ali se mu vsaj izogne?«

»Če bi ne bil ubogal, bi bili ustrelili njega.«

»Lahko bi se bil napravil bolan ali si izmisлил kak drug izgovor, če se je bal.«

Začela se je živahna diskusija, ali je človek dolžan, da ravna v takih primerih po svoji vesti in po moralnih in krščanskih zapovedih, ali pa je predvsem dolžan zvesto izpolnjevati vsa povelja od zgoraj. Tisti dolgozradec je vztrajal pri svojem, da Lerch ni kriv, ker je samo izpolnjeval svojo dolžnost. Eden mu je pritrjeval. Tretji fant se je razvnel v dokazovanju, da se more človek tudi v takih situacijah ravnati po svoji vesti in da ne sme pomagati pri zločinih. Četrti je pritrjeval njemu. Pustil sem jih in se vrnil k svoji mizi. Čez nekaj časa so vstali in se sprti razšli.

Gledal sem ju in groza me je bilo ob misli, da bosta morda tudi onadva kdaj morila po uradni dolžnosti, če jima bo tako zapovedano. Potolažil sem se s tem, da verjetno nihče ne bo tega zahteval od njiju in bosta lahko ostala poštena človeka z mirno vestjo.

Mikalo me je, da bi nadaljeval svojo »anketo« še pri kaki drugi mizi. Vendar tega nisem storil. Rezultat bi bil verjetno isti. Očitno sem bil prvi, ki sem postavil tem mladim taka vprašanja. Skoro jazasmilili so se mi. Pomislil pa sem tudi: »Ali smo des lahko tako sigurni, če bi si večina naše, slovenske mladine znala pravilno odgovoriti na taka vprašanja? Ali marsikdo med njimi — in tudi med nami starejšimi — ne postavlja marsičesa višje od svoje vesti in moralnih načel?« f.j.

POGOVOR S PROF. BERGANTOM

(nadaljevanje s 7. strani)

posnema orkester, so namreč instrument s specifičnimi možnostmi in kvalitetami. Orgle lahko postanejo poslušavcu in izvajavcu opij, lahko bi rekli, da potrebujeta iz dneva v dan večjo dozo. Vsako iskanje zunanjih efektov pa je pri orglah v osnovi zgrešeno.

Ali se vam ne zdi, da so orgle ki sa zelo star instrument), gledane skozi prizmo moderne glasbe, že anahronističen instrument?

Tako kot je možno starim oblikam dati novo vsebino, kot je n.pr. dokazal Dimitrij Šoštakovič s svojimi klavirskimi fugami, je možno pisati tudi moderno glasbo — v najplemenitejšem pomenu besede — tudi za stare instrumente. Orgle v beneški cerkvi »Dei Frari« so iz 18. stoletja, in vendar se je veliko sodobnih ustvarjalcev zanimalo konkretno za ta instrument ter izrazilo pripravljenost, da napišejo zanj tudi skladbe.

In vaš odnos do elektronskih orgel?

O tem ne bi dal nobene izjave.

Na orgelskih koncertih v Ljubljani in drugod je opaziti veliko število mladih ljudi, ki sicer ne zahajajo na ostale koncerte resne glasbe. Kako bi si Vi razložili ta pojav?

Veliko mladine takorekoč na novo odkriva dose-
daj še neznane glasbene lepote, vendar pa je med njimi tudi nekaj takšnih, ki imajo kar »perversen« odnos do tega instrumenta, ki ga smatrajo za bizarnega in ga spravljajo celo v zvezo z »dolce vita«.

In kot zadnje vprašanje, kakšni so vaši bližnji načrti?

Najraje govorim o že uresničenih načrtih, o teh pa je bilo že dovolj napisanega.

Pogovor je zapisal MARKO VUK.

Starši, dajte otrokom slovenska imena!

Slovenci smo v mnogih pogledih zelo izrazit narod s prastaro in izredno zanimivo ljudsko kulturo, kar nam priznavajo skoro vsi tuji etnografi in etnologi. Najmanj pa se tega zavedamo sami in skušamo čimbolj zabrisati te svoje narodne specifičnosti, kar dokazuje vsa moderna slovenska zgodovina. Vedno se hočemo nečemu prilagoditi, se potajiti, se istovetiti z nečim drugim, tujim, zunanjim: nekaj s katolištvom, avstrijstvom, z iliristvom in vseslovanstvom, danes s socializmom, jugoslovanstvom, z internacionalizmom, ekumenizmom itd. Ta nenaravni gon, porojen morda iz kompleksa »narodne majhnosti«, ki so nam ga vsilili naši narodni sovražniki in pa tisti naši »voditelji«, ki so videli svoj ideal samo v moči števila, ne pa v kvaliteti duha in ustanov, se odraža danes v mnogih panogah in plateh slovenskega življenja, še posebno pa v naših krstnih imenih. Gotovo ni danes v Evropi naroda (in najbrž niti na vsem svetu), kjer bi nosila večina ljudi krstna imena, pobrana tujim narodom in v nasprotju s slovensko tradicijo. Prebrati je treba samo kak seznam zlasti mlajših Slovencev, pa lahko vidimo, da nosi velika večina med njimi tuja krstna imena: italijanska, srbska, hrvaška, ruska, češka, bolgarska, nemška, celo francoska in angleška. Pri Nemcih, Skandinavcih, Angležih, Francozih ali Hrvatih in Srbih pa bi težko našli človeka s tujim krstnim imenom.

Ta grda navada prevzemanja tujih krstnih imen je posledica premajhnega narodnega ponosa in šibke narodne zavednosti. V res-

nici imamo Slovenci nešteto lepih domačih moških in ženskih imen, med katerimi lahko starši izbirajo, ko iščejo ime za svojega otroka. Cela vrsta je bila slovenskih vladarjev, knezov, katerih imena so tudi danes lepa in pomenljiva kot krstna imena, povezana s kakim svetniškim imenom, kot npr. Samo, Valuk, Borut, Gorazd, Heitmar (nekoliko spreminjeno, a danes pomenljivo:) Hotimir, Ingo, Edgar, Kocel (tisti j na koncu — Kocel(i) je bil dodan v modernem času čisto brez potrebe in se lahko izpusti), Pribina, Ljudevit, Matjaž, itd. Veliko lepih slovenskih imen je najti v dokumentih zgodnjega srednjega veka. Lepa in resna so tudi svetniška imena v slovenski obliki: Martin, Anton, Jože, Lucijan, Modest, Virgil, Vincenc, Miklavž, Matija, itd. Zelo lepa so tudi tradicionalna slovenska ženska imena, povzeta bodisi iz ljudskih pesmi kot npr. Vida, Mojca, Zarika (od zarje), Majda, Breda, Alenka itd., ali pa svetniška ponašena kot Urška (ki že zvočno in po tradiciji ljudske pesmi vzbuja predstavo živega, iskričevega, temperamentnega dekleta rožnatih lic in iskričih se oči), Anka, Kristina, Veronika, Malka, Lizika, Zalka ali Zala, Rozika, Nežika (ki spominja na nežnost) itd.

ČESTITKE

Družina g. Livija Valenčiča, napovedovalca radia Trst A, se je povečala za ljubko deklico, ki so jo krstili za Kristino. Čestitke staršem in mnogo življenjske sreče Kristini.

Uredništvo in Uprava N. lista

S seje sveta Slovenske skupnosti

V sredo 15. decembra 1971 se je sestel na redni seji svet Slovenske skupnosti. Predsednik dr. Harej se je najprej spomnil obletnice razsodbe Posebnega sodišča ter ustrelitve petih slovenskih junakov na Opčinah pred 30 leti. Prisotni pa so njihov spomin počastili z enominutnim molkom.

Politični tajnik dr. Drago Štoka je nato razvil daljše poročilo o dosedanem delovanju Slovenske skupnosti v tem letu, to je, od podpisa spomenice Slovencev vladnemu predsedniku Colombu do obiska pri njem 2. decembra letos. V tem obdobju je bilo storjeno marsikaj pozitivnega za našo slovensko skupnost tudi po prizadevanjih naše slovenske samostojne politične organizacije. Vprašanj, ki jih je Slovenska skupnost obravnavala in rešila, je mnogo. Od govora v slovenščini po italijanski televiziji, do primerne zastopstva v rajonskih konzultah, od podpore slovenskim kulturnim in prosvetnim organizacijam do sestave osnutka za zakonsko zaščito Slovencev.

Z zavzetostjo se je Slovenska skupnost lotila priprave obiska slovenske delegacije pri Colombu. Slovenska skupnost pozitivno ocenjuje dejstvo, da so k Colombu šli Slovenci kot subjekt ter kot zastopniki političnih skupin in kulture. Poročilo tajnika Slo-

venske skupnosti je svet odobril soglasno.

Ob koncu je Štoka nakazal še nekatere probleme, ki čakajo na ugodno rešitev. Posebno pa se je ustavil ob nujnosti, da Slovenska skupnost pri prihodnjih tržaških občinskih volivah napne vse sile, da bi dosegla izvolitev še drugega svojega svetovalca v občinski svet. To bo možno doseči, če se bomo vsi Slovenci zavedali, da je edino v samostojnem lastnem nastopanju napredek naše manjšine. Pa tudi druge slovenske organizacije in skupine se morajo zavedati tega dejstva in odkrito podpreti napore Slovenske skupnosti.

SINDIKATOV PO ROČILO

Dne 15. decembra je imel sejo sindikat slovenskih šolnikov v Gorici. Kot gost je bil na seji pedagoški svetovalec Janez Sivec iz Trsta.

Osrednje vprašanje je bil bližnji seminar za slovenske šolnike. Trajal naj bi od 22 ali 24. marca dalje, ločeno za učitelje in profesorje. Natančno bo še določilo šolsko skrbništvo.

Za učitelje je na programu še posebej telesna vzgoja in organizacija pouka v kombiniranih razredih, pravorečna in stilistična razlaga beril. Za profesorje bo program bolj zahteven in obširen. Na vrsti bo metodika pouka zgodovine in novejša literature. Nadalje bo govor o gospodarskih in socialnih aspektih moderne geografije in oblike pouka prirodoslovnih ved. Nekaj ur je odmerjenih tudi za metodiko pouka matematike s posebnim ozirom na najnovejše izsledke.

Seminar bo torej zajel široko in stvarno tematiko, ki dela čast tudi vodstvu goriškega šolskega sindikata.

Vsem znancem in prijateljem želi srečno novo leto

ALBERT URDIH

ZASLUŽENA PRIZNANJA

Prejšnjo nedeljo so bila izrečena priznanja in so bile izročene tudi medalje štirim zaslužnim goriškim Slovincem, ki so se odlikovali v dolgi vrsti štiridesetih let kot industrijski izvedenci. Ti so Remigij Korsič, ki je tudi predsednik te strokovne organizacije, potem sta med odlikovanci še gospoda Faganel, Simčič in trije Italijani.

Skromno, a pomembno slovesnost je odprl predsednik Koršič, potem pa je povzel besedo goriški župan, ki je poudaril zasluge odlikovancev, katerim je izročil medalje in priznalne listine.

Zaključen tečaj za starše na šoli pri sv. Ivanu

Pretekli teden je bilo na sporedu zadnje predavanje, ki ga je imel prof. Pediček iz Ljubljane, za slovenske starše otrok svetovanske osnovne šole. S tem je bil zaključen ciklus predavanj v okviru tečaja za starše, ki je začel letos marca, potem ko je prosvetno ministrstvo odobrilo to pobudo ter obljubilo svojo skromno podporo.

Ta tečaj je bil prvi poskus, ki ga je izvedlo kakšno združenje staršev.

Priznati moramo, da je zelo lepo uspel. Poleg prizadevnosti organizatorjev gre zahvala tudi predavateljem, ki so se resnično z zavzetostjo odzvali vabilu.

Tema tega tečaja je bila zelo obsežna, ker se je hotelo Združenje najprej spoprijeti z osnovnimi vprašanji vzgoje oziroma pokazati staršem ves razvoj, ki ga je imela šola, odkar so oni zaključili svoj izobraževalni ciklus. Obenem pa je hotel ta tečaj vzbuditi tesnejše vezi med šolo in domom ter med domačo in šolsko problematiko.

V petnajstih večerih so razni predavatelji nanizali celo vrsto vprašanj: prof. Zora Tavčar - Rebula, ki je govorila o odnosu učitelja - starši ter o prehodu iz osnovne v

srednjo šolo, dr. Dolhar o nalezljivih otroških boleznih, prof. Košuta o težavah z vzgojo osnovnošolskih otrok, prof. Theuerschuh o spolni vzgoji, o vzgoji k varčevanju in o trmi in laži, psiholog dr. Sedmak o diferenciranih razredih, prof. Pavletič o pozitivnih in negativnih posledicah športnih dejavnosti, prof. Vrabec o potrebi glasbene vzgoje, prof. Šah o šolskem sistemu in perspektivah slovenske šole, dr. Mašera o vzgoji in negi otrok, psihiater dr. Fonda o psihodinamičnemu razvoju otroka, prof. Artač o Božiču kot vzgojnemu družinskemu dejavniku, ter prof. Pediček o tem, da »ni vzgoje brez svobode in ni svobode brez vzgoje«. Predavanja so pritegnila izredno pozornost večine staršev tako, da je bila številčna udeležba na predavanjih izredno zadovoljiva.

Podobne tečaje bi lahko posnemala tudi druga združenja staršev in s pametnim dogovorom med posameznimi združenji bi isti predavatelj lahko obiskal razne šole ter tako prinesel nova dognanja in nove rešitve za stare pedagoške probleme vsem tistim staršem, ki se ne morejo podajati daleč od doma in ki imajo bolj malo priložnosti, da bi slišali res kvalitetna predavanja.

»DOGODEK V MESTU GOGI« — DOGODEK TUDI V TRSTU

V Rossettijevem gledališču bo 5. januarja premiera igre Slavka Gruma »Dogodek v mestu Gogi«, v prevodu Liče in Sergija Pahorja (»Un avvenimento nella città di Goga«). V zadnjih letih teži italijansko deželno gledališče k poudarjanju svoje vloge kot posredovalni kulturni most. Spomnimo se uprizoritve Držičeve »Dundo Maroje« ter gostovanj ljubljanske Drame ter Male Drame. Letos pa lahko zabeležimo z uprizoritvijo dela slovenskega avtorja še nadaljnji napredek v odnosu do slovenske kulture.

Tržaško Stalno gledališče je s tem delom že predpremijsko gostovalo v začetku decembra v Vidmu in v Bocnu, od 17. decembra pa gostuje v gledališču Argentina v Rimu.

Iz doslej razpoložljivih kritik je razvidno, da so hoteli v »Gogi«, ki sta jo priredila Carpinteri in Macedonio (slednji tudi režira, D'Osma pa je poskrbel za sceno) poudariti predvsem pomembnost dela v okviru splošnega srednjeevropskega kulturnega okolja v tridesetih letih.

Prevajalca sta se verno držala Grumovega besedila in sta skušala, kolikor je bilo mogoče, učinkovito podati tudi jezikovne posebnosti zahtevnega teksta, ki je tudi v tem pogledu izrazito ekspresionističen. Lino Carpinteri in Francesco Macedonio sta delo priredila za zahteve tržaškega ansambla. Jezika se v glavnem nista dotikala, vendar pa sta hotela izkoristiti tudi avtorjeve opombe, ki so zelo značilne in tudi poetične. Tako sta si zamislila neke vrste prolog, v katerem nekateri stranski

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV V TRSTU

želi vesel Božič in srečno Novo leto 1972 vsem pevcem in njihovim pevovodjem.

igralci recitirajo daljše scenske opombe. Vprašanje je, ali je bilo to utemeljeno in tudi posrečeno, saj s tem pride do izraza literarnost teksta, a istočasno je okrnjena njegova dramatičnost. Kolikor se da razumeti iz priredbe, ki je bila objavljena v decembrski številki revije »Sipario«, sta režiser in prireditelj spremenila vrstni red nekaterih scen, nekatere pa sta skrajšala. Odpravljen je tako bil tudi dvojni konec.

Rimski listi obširno poročajo o izvedbi »Goge«. O predstavi poroča tudi posebni dopisnik in gledališki kritik milanskega »Il Corriere della Sera«. V glavnem podajajo vsi Grumov življenjepis, obnavljajo vsebino, pozitivno ocenjujejo igranje in sceno ter poudarjajo posebno obsejno funkcijo Tržaškega Stalnega gledališča. Razvidna pa je delna zadrega rimskega občinstva, ki ni dovzetno za taka dela. »Il Tempo« označuje tekst za zgodovinsko pomembnega, v katerem se stikajo vse komponente srednjeevropske kulture, od Strindberga do Musila, Kafke, Čehova, Ostrovskega pa do Sveva. Na kritika je še zlasti ugodno vplivala scena v stilu liberty. Ploskanje, odobravanje in nekaj priključev izvajalcev in režiserju so ob sklepu pozitivno zaključili večer. »Il Messaggero« piše, da slovenski avtor predstavlja radiografijo mesteca z njegovo majhno, vsakdanjo revščino. Onemogočena ambicija, neizpolnjene želje, skrite zavisti, tajne pokvarjenosti, ki so v resnici vsem znane, sestavljajo revno realnost, nad katero lebdi pričakovanje dogodka, novega dejanja, ki naj bi dalo vsaj za dan prebivalcem utvaro, da živijo. Zelo dobra priredba obdrži literarne odlike dela, režija morda preveč popusti pri nekaterih razvlečenih delih teksta. Zlasti v prvem dejanju, ko se kaže Grum bolj literat kot dramatik. Občinstvo, sprva nekoliko zmedeno, je ob sklepu ploskalo s pričanjem.

MIRO OPELT

Zborovska revija Zveze cerkvenih pevskih zborov iz Trsta

Kot smo že na kratko poročali prejšnji teden, je Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Trsta priredila 8. decembra vsakoletno revijo pevskih zborov v Kulturnem domu. Ob začetku prireditve je spregovoril predsednik Zveze dr. Harej in poudaril, da so nastopi in sploh sodelovanje v pevskih zborih pomembni ne samo v umetniškem pogledu, marveč tudi zato, ker tako delovanje pripomore k oblikovanju človeka kot osebnosti in kot člana določene družbene skupnosti.

Prvi je stopil na oder mešani cerkveni pevski zbor iz Rojana, ki je pod vodstvom Humberta Mamola zapel najprej pesem »Cicifuj« domačega avtorja Staneta Maliča, sledila je prav tako skladba tržaškega avtorja (Aleksander Vodopivec) »Pesem na besedilo Srečka Kosovela. Svoj nastop so rojanski pevci zaključili z makedonsko ljudsko »Mile Pop Jordanov« v priredbi Ivana Tijardoviča. Poustvarjalne sposobnosti tega zbora so se pokazale zlasti pri Vodopivčevi skladbi, za katero je značilen moderen glasbeni izraz, ki se zelo prilaga Kosovelovim verzom. Poslušali smo nato mešani zbor iz Boršta pod vodstvom Draga Petarosa. Zapel je naslednje pesmi: Gallusovo »Glejte, kako umira pravični«, »Mogočni Slavi«, ki jo je harmoniziral sam dirigent in »Naročilo« Vinka Vodopivca. Moški zbor »Fantje izpod Grmade« pod vodstvom Iva Kralja je kot prvo zapel otožno ljudsko pesem »Če na tujem« v priredbi Marka Bajuka, Srebotnjakove »Bore« (solist Bruno Kralj) in hudomušno koroško »Dečva pa v hartelcu« v priredbi Oskarja Deva. Tokrat je ta zbor zapel nekoliko pod svojo zmogljivostjo: čutiti je bilo predvsem negotovosti pri vstopih in intonaciji in včasih izstopanje posameznih glasovnih skupin. Se najbolj prepričljiva je bila izvedba zadnje pesmi. Mešani zbor iz Ukev je kot običajno nastopil v ljudskih nošah. Pod vodstvom Franca Sivca je zapel Adamičevo »Da sem jaz ptičica«, ljudsko »Venite rož'ce moje« in Aljažovo »Triglav«. Novost letošnje revije je bil deklinski zbor iz Škednja (vodi ga Dušan Jakomin), ki je zapel »Setev« Brede Ščekove, »Tiha luna« Davorina Jenka in »Domovina, mili kraj« neznanega avtorja. Škoda, da ni bil pianist, ki je spremljal vse tri skladbe, postavljen na ustreznem mestu, kar bi gotovo pripomoglo k bolj enotni in sigurni izvedbi, saj razpolaga zbor z dobrimi glasovi. Zadnji v prvem delu je nastopil mešani zbor z Opčin, ki ga vodi Stane Malič. Najprej je zapel Prelovčovo priredbo ljudske pesmi »Zenka mi v goste gre«, nato »Zimski večer« Staneta Maliča in na koncu skladbo »Jezdec« Emila Adamiča. Tudi pri tem zboru, ki je sicer znan kot soliden, je bilo čutiti nekoliko negotovosti in glasovne neenotnosti; tehten prispevek pa je vsekakor bila Maličeva skladba, ki je nastala pred kratkim in je v njej zaznati težnjo po sodobnejšem glasbenem izrazu.

Po četrtturnem odmoru je nastopil najprej zelo številen mešani zbor s Katinare, ki ga vodi Just Lavrenčič. Pevci s Katinare so ubrano zapeli Adamičevo priredbo »Luna sije«, »Skrjanček« Ignacija Hladnika in »Meglico« v priredbi Mirka Fileja. Mešani zbor iz Bazovice je maloštevilen, vendar je vse pesmi odpel zlito in z dognano interpretacijo ter ustrezno svojemu komornemu značaju. Pod vodstvom svojega dirigenta dr. Zorka Hareja so bazoviški pevci zapeli Foersterjevo »Ah ni zemljica krasna«, Adamičevo »Vse mine« in skladbo Vinka Vodopivca »Zagar«. Mešani zbor Novega sv. Antona in Barkovelj, ki ga vodi Janko Ban in smo ga pred kratkim slišali tudi na goriški »Cecilijanki«, je zapel kot prvo »Odi et amo«, Karla Orffa, črnsko duhovno (priredba Walter Goodell) »Swing low, sweet chariot« in končno

Kramolčevo priredbo ljudske pesmi »Sem se rajtov ženiti«. V tem zboru pojejo predvsem mladi in očitno dobro izvežbani pevci, zasluga dirigenta pa je, da je bila interpretacija vseh treh pesmi zgledna. Poslušalci so toplo sprejeli zlasti črnsko duhovno pesem, zelo dober in zlit je bil tudi ženski tercet pri zadnji, koroški ljudski pesmi, poznalo pa se je, da zboru manjka nekaj krepkih, globokih basov. Kot gost je nastopil moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice (vodi Zdravko Klanjšček) in najprej zapel tehnično zahtevno in prepričljivo skladbo »Goriška zdravica« Aleksandra Vodopivca na besedilo Aleksija Pregarca, Prelovčovo »Sedem si rož« ter črnsko duhovno »Deep river«, v priredbi Alojza Srebotnjaka. Izvedba prve pesmi je bila dognana, prav tako tudi druge, nekoliko manj pa »Deep river«, ki jo bo moral dirigent še nekoliko poglobiti. Na koncu revije je stopil na oder mešani zbor od Sv. Ivana in pod vodstvom Nade Žerjalo. Ve zapel naslednje skladbe: »Pastirčki« Antona Lajovica, »U našem selu« Rudolfa Matza ter bogato kontrapunktično znasnovano »Kresno jutro« Ubalda Vrabca. Renomirani svetoivanski pevci so vse tri skladbe zapeli sigurno in tehnično na višini.

Vsi nastopajoči zbori so nam pokazali v glavnem solidno in dognano izvajanje, pri nekaterih pa je bilo opaziti, da imajo zelo malo pevskega naraščaja, zato bi morali njihovi dirigenti misliti tudi na to vprašanje. Slišali smo tudi take pesmi, zlasti tiste iz čitalniške dobe, ki so bile prepete že ničkolikokrat. S to pripombo nikakor nečemo omalovaževati pevskega truda nastopajočih in tudi ne vrednot slovenske glasbene romantike. Ob tej priložnosti bi opozorili le na zbor Novega sv. Antona, ki nam je glede izbora pesmi pokazal pravo pot. Res je, da so modernejše skladbe, kot so jih izvajali n.pr. pevski zbori iz Rojana, »Fantje izpod Grmade«, zbor »Mirko Filej«, pevci z Opčin in od Sv. Ivana, za povprečen pevski zbor razmeroma težke, menimo pa, da nam neizčrpen zaklad naše ljudske pesmi daje nešteto možnosti. Škoda tudi, da ni nastopil zbor »Rečan« iz Beneške Slovenije, ki smo ga pogrešali že na »Cecilijanki« v Gorici, in tudi kak pevski zbor iz matične domovine.

M. V.

Štandrež

ŠOLSKA PRIREDITEV — GIBANJE PREBIVALSTVA

Štandreška šolska mladina se je pridno vadila za božično prireditev, ki je prav dobro uspela, v četrtek zvečer v župnijski dvorani. Na sporedu je bilo petje; recitacije in žive slike.

Poudariti moramo tudi, da je prosvetno društvo Štandrež razvilo živahno delavnost, posebno v zadnjih šestih letih, to je od otvoritve župnijskega doma do danes.

No, pa je bilo tudi gibanje prebivalstva v Štandrežu precej razgibano. V letu 1971 se je rodilo v tem kraju 23 otrok, za današnje čase kar zadovoljivo število.

Tudi pred oltar za zakonsko zvezo jih je kar precej pristopilo, in sicer osem parov. Življenju pa sledi neizogibno smrt, ki je tudi pri nas v Štandrežu pobrala 24 oseb.

V VODSTVU UNAT TUDI PREDSTAVNIK SG IZ TRSTA

V soboto, 18. decembra, je bil v Rimu občni zbor Vsedržavnega združenja gledališke dejavnosti (UNAT) v Italiji. Občni zbor je razpravljaval predvsem o organizacijskih vprašanjih te najvažnejše gledališke organizacije v Italiji, katere član je tudi Slovensko gledališče v Trstu. Občni zbor je izvolil iz svoje srede vodstvene organe treh sekcij tega združenja, in sicer: sekcijo stalnih gledališč, sekcijo privatnih gledališč, sekcijo samoupravnih skupin. V predsedstvo stalnih gledališč je bilo prvič izvoljeno tudi naše gledališče.

Predsedstvo stalnih gledališč je tako sestavljeno: Paolo Grassi, direktor »Piccolo teatro« iz Milana - predsednik, Lucio Messina, direktor Stalnega gledališča iz Torina - podpredsednik, Ivo Chiesa, direktor Stalnega gledališča iz Genove, Mario Giusti, direktor Stalnega gledališča iz Catanie, Sergio D'Osimo, direktor Stalnega gledališča Dezele Furlanije - Julijske krajine, Maurizio Scaparro, direktor Stalnega gledališča iz Bocna, nadzornik pa je Filibert Benedetič, ravnatelj Slovenskega gledališča v Trstu.

TEDENSKI PREGLED DOMAČEGA ŠPORTA

ODBOJKA - Moška B liga

BOR - CUS TORINO 1:3 (15:9, 1:15, 3:15, 10:15)

V sobotni tekmi so se Borovci srečali z najboljšo ekipo B lige, ki do takrat še ni izgubila niti niza. Naši predstavniki so po predvidevanjih klonili, vendar z zadoščenjem, da so tem asom odvezli set. Začetek je bil zelo obetajoč za Tržačane, saj so z izredno hitro igro povsem zmedli nasprotnika, ki je reagiral šele pri stanju 13:4 za plave. Vse, kar so lahko v tem setu gostje naredili, pa je bil le časten poraz. Že v drugem delu igre pa so se Turinčani zbrali, Neubauer se je medtem poskušoval, in pustili presenečene domačine na enici. V tem in v naslednjem nizu so turinski vseučilišniki pokazali svoje pravo lice: njihov odbojgarski stroj je mlél dalje in ni dovoljeval presenečenim Borovcem, da bi vsaj omilili neizbežni poraz. Šele v zadnjem setu so se Veljak in tovariši vrgli zagriženo v igro in se enakovredno borili vse do stanja 10:10; tedaj pa je prevladala večja izkušnost gostov, ki so osvojili set in točki. S tem porazom je Bor dokončno odrezan od bitke za višjo uvrstitev; mislimo, da je kriza plavih dosegla višek in da bodo odslej igrali ponovno bolj rentabilno in se s pozitivnimi rezultati oddolžili zvesti domači publiki.

Zenska B liga

SOKOL - OMA 3:2 (7:15, 15:8, 14:6, 15:12 15:11)

Nabrežinke so končno v soboto prišle do prvih točk in tako so se otresele zadnjega mesta na lestvici. Igra Kraševk je v nedeljski tekmi precej zadovoljila, saj so Pertotove varovanke pokazale, da so sposobne predvajati res dobro odbojko. Proti so-meščankam OMA, ki so pred tednom gladko odpravile z Bregom, so naša dekleta igrala učinkovito in mirno, čeprav premalo samozavestno. Človek bi mislil, da so se bala zmagati, saj je treba seči precej v preteklost, če hočemo zaslediti pozitiven nastop Nabrežink v B ligi. Poleg zelo bojevitega in napadalnega nasprotnika so morale naše predstavnice tako premagati tudi psihološki moment, ki je za mlade igralke izredne važnosti. Svojo nalogo so vsekakor odlično opravile in treba je pohvaliti prav vse: od Pertotove pa do Banove, preko Škerkove, ki je še enkrat bila najboljša na igrišču, Zidaričeve, Coljeve, Furlanove, Petelinove in Rebulove. Posebno pohvalo zasluži tudi maloštevilna, a glasna publika, ki je s pravim navijanjem pripomogla igralkam do zmage. Igra je bila vseskozi zanimiva in posamezni nizi so si bili na moč podobni: v začetku je Sokol krepko

(nadaljevanje na 14. strani)

Tedenski pregled domačega športa

(nadaljevanje s 13. strani)

povedel, preživel kratko krizo, na koncu pa z izredno požrtvovalno igro osvaja točke z reševanjem včasih nemogočih žog. Napad je dobro deloval, šepala pa je nekoliko obramba in prestrezanje servisov.

BOR - VIGNONI 3:2 (14:16, 15:5, 15:9, 6:15, 15:10)

Borovke so z zmago na nedeljski tekmi prišle do samega vrha lestvice. V nedeljo so se srečale s povprečno ekipo Vignoni iz Brescie. Ta se je sicer predstavila z vizitko zmagovalca nad ekipo Primavera, ki sodi med najmočnejše v tej skupini. Nasprotnice so vse zelo mlade in nizke postave, zato je tudi njihov napad bolj šepav, odlična pa je obramba. Zavadlalova in tovarišice so morda zgrešile taktiko, ker niso stalno napadale na moč, čeprav so uvidele, da edino tako lahko ukanejo nasprotnice, ki so skoro brez bloka. V prvem delu igre so Tržačanke po enakovredni igri klonile z minimalno razliko. V naslednjih dveh setih pa so prepričljivo prišle do petnajstice in dovolile nasprotnicam, da so zbrale skupno le 14 točk. Prepričani smo že bili, da bo Bor na hitro opravil z nasprotnikom, ko se je našim dekletom nekoliko zataknilo in spet so izgubile niz. V zadnjem odločilnem nizu smo končno videli kakovostno odbojko naše so napadale, gostije pa so reševale nemože žoge, končno pa je obveljala izkušnost plavah in dve točki sta ostali v Trstu.

LIBERTAS BRESCIA - BREG 3:1 (15:6, 15:17, 15:11, 15:13)

Po utrudljivi vožnji so dolinska dekleta z zamudo stopila naravnost na igrišče. To se jim je tudi poznalo in morala so položiti orožje proti solidni, a ne izredni ekipi Libertas, katere napad sloni skoro izključno na visoki reprezentantki Agostijevi. Brežanke bi prav gotovo v normalnih pogojih zaigrale drugače in verjetno tudi osvojile točki, tako pa so si z že drugim zaporednim porazom verjetno pripravile upanje na osvojitve prvega mesta. Sicer je prvenstvo še zelo dolgo in prepričani smo, da bo Jurkič znal vliti svojim dekle-

Slovenska skupnost vošči vsem svojim somišljenikom, kandidatom, volivcem ter vsem Slovencem doma in po svetu vesel božič in veliko uspehov v letu 1972.

tom dovolj samozavesti, da bo njihova igra stalnejša.

Moška C liga

CALDINI GO - KRAS 3:1 (15:6, 15:12, 3:15, 15:11)

Kras je zašel v nerazumljivo krizo! Po prvih dveh zelo obetajočih nastopih je izgubil naslednji dve tekmi proti mnogo šibkejšim nasprotnikom. Če je na slab rezultat v Mestrah lahko vplivala nešportna in šovinistična publika, ne moremo tega trditi za nedeljsko tekmo v Gorici. Rdeči sto stopili na igrišče z veliko tremo in le v tretjem setu so zaigrali, kot znajo. Mislimo, da manjka našim fantom zaupanja v svoje moči in morda nekaterim tudi rednih treningov. Dobro bi bilo, da bi božični premor izkoristili predvsem za psihološko

SREČNO NOVO LETO

želi svojim cenjenim abonentom in zvestim obiskovalcem, prizadevnim sodelavcem, dragim prijateljem in vsem, ki jim kakorkoli dolguje zahvalo za svoje plodno delo in umetniško rast

Slovensko gledališče v Trstu

pripravo vseh igralcev, saj je njihova moč taka, da jim ne bi smela delati resnejših preglavic nobena ekipa C lige.

KOŠARKA - Moška D liga

TIGERS GO - BOR 81-56 (30:27)

Proti prvemu na lestvici so Borovci izgubili, vendar so se zlasti v začetku borili poveem enakovredno in celo vodili. V nadaljevanju igre pa je prišla do izraza večja homogenost in izkušnost domačinov, ki so z učinkovito igro krepko povedli.

NAMIZNI TENIS - Moška B liga

SOKOL - S. MARCO BM 6:3

Svojo zadnjo letošnjo tekmo so Nabrežinci kot po navadi ponovno osvojili. Košuta je opravil svoje normalno administrativno del z osvojitvijo dveh točk. Bole je klonil le odličnemu drugokategorijniku Vigni, presenetil pa je še enkrat Fabljan, ki je z umirjeno igro osvojil tekmo proti enakovrednemu nasprotniku. Mladi Fabjan si tako pridobiva samozavesti in izkušenj, ki mu bodo prišla prav zlasti na zahtevnejših nastopih. *ketna*

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Crispi 54 - tel. 77-21-51

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 26. decembra, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Glasba za 11.15 Poslušali boste. 10.45 Za dobro voljo. 10.45 M. Peterlin: »Deklica pod božičnim dreveščkom«. Mladinska igra. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Glasba po željah. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.45 Miniaturni koncert. Dallapiccola: Koncert za božično noč 1956. 16.30 Šport in glasba. 17.30 »Zvonovi«. Dram. zgodba po povesti C. Dickens; napisala D. Kraševčeva. RO, režira Kopitarjeva. 18.50 Dunajski motivi. 19.30 Bednarik: »Pratika«. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Lahka glasba. 21.00 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti. 21.20 Semenji plošč.

♦ PONEDELJEK, 27. decembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Saksafonist Coleman. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Mladim v zrcalu časa - Ne vse, toda o vsem. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Slavni dirigenti: Victor de Sabata. 18.50 Italijan Jazz Quartet. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.20 Glasbeni drobiž. 19.40 Zbor »A. Zardini«. 20.00 Športna tribuna. 20.30 Pesmi brez zatona. 21.00 Kulturni odmevi. 21.20 Orkester proti orkestru. 21.45 Slovenski solisti. Sopranistka Vanda Gerlovič, mezzosopranistka Božena Glavak, pri klavirju Lukčeva. Dvorak: Moravski dueti. 22.05 Zabavna glasba.

♦ TOREK, 28. decembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Trobentač Rotondo. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas - Novice iz sveta lahke glasbe. 18.15 Umetnost. 18.30 Komorni koncert. Trio Mozarteum. 18.55 Veliki mojstri jazz. 19.10 Pesniški svet Srečka Kosovela. »Kosovelovi prozni spisi«, prip. M. Kravos. 19.20 Otroci pojó. 19.30 Nekoč je bilo... 19.45 Nemške ljudske pesmi. 20.00 Šport. 20.30 Bugamelli: Vodnjak, opera enodejanka. 21.25 Melodične popevke.

♦ SREDA, 29. decembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Breda Šček«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst - Slovensčina za Slovence? Kako in zakaj. 18.15 Umetnost. 18.30 Duo Perpich - Passaglia. 18.45 Gregerjev orkester igra kalifornijski swing. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Glasbeni vrtljak. 19.40 Fantje izpod Grmade pejojo božične pesmi. 20.00 Šport. 20.30 Simf. koncert. V odmoru (21.05) Za vašo knjižno polico. 21.55 Nežno in tiho. 22.05 Zabavna glasba.

♦ CETRTEK, 30. decembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 13.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Pod farnim zvonom cerkve Sv. Ivana v Gorici. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Slovarček sodobne znanosti - Ne vse, toda o vsem. 18.15 Umetnost. 18.30 Nove plošče resne glasbe. 19.10 Pisani balončki. 19.30 Vam ugaja jazz? 19.45 Zbor regensburške stolnice. 20.00 Šport. 20.30 J. Pelaez: »Slepčeva romanca«. Drama. Prevedel J. Šavli. RO, režira Peterlin. 21.55 Skladba davnih dob. 22.05 Zabavna glasba.

♦ PETEK, 31. decembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Pianist Nero. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi. 18.15 Umetnost. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.10 Slovenski narečni dokumenti. Koledar s tržaške okolice. 19.20 Novosti v naši diskoteki. 19.40 Moški vokalni oktet »Gallus« iz Ljubljane, vodi Loparnik. 20.00 Šport. 20.30 Gospodarstvo in delo. 20.45 Lesjakov kvartet. 21.00 - 24.00 Veliki Silvestrov ples.

♦ SOBOTA, 1. januarja, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Z glasbo v novo leto. 9.00 Sv. maša. 10.00 Letni časi in meseci v poziciji. 10.20 V prazničnem tonu. 11.15 Z. Saksida: »Življenje, najlepši dar«. Mladinska rad. igra. 11.35 Božični motivi. 12.00 Operne uverture. 12.30 Operne uverture. 12.30 Glasba po željah. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.30 Izbor pomembnih sporedov leta 1971. 16.30 Popoldanski ples. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time. Lepo pisane, vzori in zgledi mladega rodu - Jaz vem, in ti? 18.15 Simf. koncert. 19.10 Družinski obzornik, prip. I. Theuerschuh. 19.40 Zbor »E. Adamič« iz Ljubljane, vodi Munih. 20.00 Šport. 20.45 »Klik-klak«. Radijska revija. Prip. J. Tavčar in M. Košuta. Igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu, režira A. Rustja. 21.05 Ritmična glasba.

Vsem svojim gostom, prijateljem, znancem in sodelavcem želimo :

*Veselo božične praznike ter
srečno in uspešno novo leto 1972!*

HOTEL BLED in
HOTEL DANIELA

Roma - Rim - Via S. Croce in Gerusalemme, 40

Lastnik V. LEVSTIK

Vesele božične praznike in srečno novo leto želijo:

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE
S. P. A.
TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 - VPLAČANIH LIR 300.000.000

Tekoči računi - hranilne vloge - krožni čeki
varnostne skrinjice - neprekinjena blagajna
Menjalnica - Bančna dovoljenja za uvoz - izvoz

Dopisniki po vsej Italiji

TRST - ULICA FABIO FILZI ŠT. 10

TEL. ŠT. 38-101, 38-045

BRZOJAVNI NASLOV: **BANKRED**

N
A
C
M
I
A
S

**prvovrstna
moška
konfekcija**

UL. SAN LAZZARO, 17
na vogalu via delle Torri

CALZATURE
PRODAJALNA ČEVLJEV

A. Nimmerrichter

OBUTEV ZA GOSPE
GOSPODE
IN OTROKE

TRST - Corso Italia 10

ZLATARNA IN SREBRARNA

G. Oppenheim

TRST - Ul. Mazzini, 38 - Tel. 29-865

želi vsem srečno novo leto

ELEGANTNE MODELE ZA
ŽENSKE - MOŠKE - OTROKE
DOBITE V TRGOVINI ČEVLJEV

Erika

Tel. 29-968

NIZKE CENE
VELIKI POPUSTI

TRST - Ul. Carducci, 15

Telefon 29-656

Bogata izbira naočnikov, daljnogledov

toplomerov in fotografskega materiala

**TRGOVINA NA DROBNO
IN NA DEBELO**

Kerže

TRST - Trg. S. Giovanni, 1 - Tel. 35-019

Emajlirani štedilniki in peči najmodernejših oblik za vsa goriva. Popolne opreme za kuhinje, jedilnice, restavracije iz emajla, nerjavečega (inox) jekla, itd. Električni likalniki, sesalci za prah, pralni stroji, grelci za vodo, hladilniki, dekorativni predmeti umetne obrti od keramike do brušenega stekla. Lestenci ter vseh vrst električne luči klasične in moderne oblike

PRODAJA TUDI NA OBROKE

URARNA IN ZLATARNA

Mikolj

TRST - Campo S. Giacomo, 3 - Tel. 795-881

Bogata izbira švicarskih ur
in lično izdelane zlatnine

Giacomo Vatovec Succ.

TRST - Ul. Torrebianca, 19
Tel. 69-077 - 37-561

IMPORT - EXPORT

vošči vesele praznike vsem znancem in prijateljem

Hotel »CORSO«

TRST
Ulica S. Spiridione, 2
Tel. 30-131/2 — 38-988

Nabolj centralen - filodifuzija

»Intermares«

Import - Export

TRST, Ul. Cellini 2/II - Tel. 35-922

Telegr. Intermares-Trst

Želi srečno novo leto

HOTEL

»Pri Pošti«

TRST - Trg. Oberdan, 1 - Tel. 24-157

vošči svojim cenjenim gostom
srečno in uspeha polno novo leto

HOTEL

»COLOMBIA«

lastnik F. Lipanje

TRST, Ul. Geppa, 18 - Tel. 69-434 — 31-083
Telefon v vseh sobah - Sobe s kopalnico
in zasebnim servisom - Zmerne cene -
Center mesta

Gradbeno podjetje

PETRA

TRST, Ul. Carducci, 8

Tel. 34-246

TECHNA-KAFOL

import-export

TRST, Ul. Ghega 2 — Tel. 35-907

ZLATARNA

SPLENDETE (Škerlj)

TRST - Ul. Filzi, 5 Tel. 68-374
vošči cenjenim odjemavcem srečno novo leto

Urarna in zlatarna

GRUDEN KAREL

TRST - Ul. Battisti, 13 Tel. 796-306

graph art

tiskarna

stuper & sibelja

34100 trst - ul. rossetti 14 - tel. 772151

Tržaška knjigarna
voščivsej slovenski javnosti
vesele praznike

EDILNA

Pertot Zvonimir

s.a.s. di Pertot

TRST

Barkovlje - Ul. Boveto, 24

Tel. 413-000

Stojan Udovič - Franc

TRST - Piazza Ponterosso, 5
in piazza Vecchia, 2 Tel. 29-686Manufakturna trgovina z blagom z veliko
izbiro moškega in ženskega blaga ter vsa-
kovrstne konfekcije

želi svoji cenj. klienteli srečno novo leto

MAGAZZINI

TOLENTINO

TRST, Ul. XXX Ottobre 5 - Tel. 35-521

Velika izbira moškega, ženskega in otroškega perila
ter konfekcije — Halje, perilo, nogavice, majice itdZNANA SLOVENSKA TRGOVINA
Z MANUFAKTURO IN TKANINAMI**EUROTEX**

MARIO FERFOLJA

TRST - Ul. Mazzini, 46 - Telefon 794-550

želi svojim cenjenim odjemavcem
tu in onstran meje vesele praznike

Manufakturna in papirnica

MILAN SANCIN

TRST, Str. Vecchia dell'Istria - Tel. 811-205
vošči cenjenim odjemalcem srečno novo leto

Potovalni in turistični urad

»AURORA«

TRST - Ul. Cicerone, 4 Telefon 29-243

Trgovina z manufakturnim blagom
in modno drobnarijo**Kristan Susič**

TRST - Ul. Roiano, 2 - Tel. 41-54-66

želi cenjenim odjemalcem
vesele praznike in mnogo uspehal

PODJETJE

Milan Ambrožič

TRST - Ul. Moreri 7 - Telefon 41-42-77

Zaloga tepih papirja

T. PANJEK GODINA

TRST - Ul. Mazzini, 7 Tel. 37-636

KMETIJSKA ZADRUGA

TRST, ul. Foscolo, 1 - Tel. 794-386

vošči vsem uspešno novo leto

GOSTILNA

Ostrouška

TRST - Ulica S. Nicolò, 1 - Tel. 37-918

FOTO STUDIO

EGON

Trst - Ul. Oriani 2/1 - Tel. 793-295 (Barriera)

Najlepše cvetlice dobite pri

»IVANKI«

TRST - Ul. dell'Istria, 10 - Tel. 795-052

Cvetličarna

SAVINA

Via Istria, 10 - Tel. 755-590

vošči vsem vesele praznike

Zaloga drv in premoga

ANTON FLORIDAN

TRST - Ulica Ricci, 4 - Tel. 795-714

Trgovina kmetijskih strojev in orodja

MARINAC VLADISLAV

Trst, Str. Vecchia dell'Istria 64 - Tel. 810-211

Umetna gnojila - Krma za živino - Prvovr-
stna semena lastnega pridelka in inozemska.
Trte sadna drevesa, razne cvetlične sadike
vrtnice - Vošči vesele praznikeBUFFET
TomazičTRST
Ul. Cassa di Risparmio, 3 Tel. 35-301Kranjske klobase in kraški teran
dobiš pri TOMAŽIČU vsak dan

GOSTILNA KOBOL (JADRAN)

TRST - Ul. dell'Industria, 16 (Sv. Jakob)

Telefon 744-505

želi vesel božič in srečno novo leto

BIFE'

„Pino“

TRST - Ul. Ghega, 3

Tel. 24-780

vošči vsem srečno novo leto

TRGOVINA JESTVIN

Alojz JerkičTRST, Strada Vecchia dell'Istria, 64
Telefon 810-210vsem svojim odjemavcem in prijateljem želi
vesel božič in uspeha polno novo leto!Vesel božič in srečno novo leto 1972 želi
Trgovina z jestvinami**V I S I N I**

TRST - Ul. Roma, 15 - Tel. 61-502

Obilo uspeha in sreče v novem letu 1972
želi cenjenim odjemavcemTrgovina jestvin **OREL JOŽE**
TRST - Ul. Geppa, 8 - Tel. 23-869

Znana trgovina

MaséTRST, Ul. G. Gallina, 4 - Tel. 727-346
gastronomske specialitete

Trgovina jestvin

MARCEL NADLIŠEK

TRST - Ul. Pascoli, 27 - Tel. 722-351

vošči vsem prijetno novo leto

Srečno novo leto

želi vsem cenjenim odjemavcem

Avgust Gregorič

TRGOVINA JESTVIN

TRST

Ul. Commerciale, 25 - Tel. 418-392

Trgovina z jestvinami

ANDREJ OBERSNEL

TRST - Ul. Maiolica, 1 - Tel. 793-070

Trgovina z jestvinami

MILAN BEVK

TRST - Ul. D'Annunzio, 9 Telefon 741-572

Trgovina jestvin

TAUCER GIANNI

TRST, Piazza Giotti, 8 - Tel. 761-948

Miran Kuret

ZALOGA VINA, LIKERJEV - UVOZ - IZVOZ

TRST - Riva Gulli, 1/e - Tel. 28-926

želi svojim odjemalcem uspešno novo leto!

Mlekarna

MARTELANC VIDA

TRST - Ul. Miramare, 50 - Tel. 410-423

vošči vsem cenj. odjemavcem vesele praznike

Pekarna in slaščičarna

STOLFA

najemnik Zacchigna

TRST, Drev. XX Settembre, 9 - Tel. 794-239

želi cenjenim odjemalcem srečno novo leto

Mlekarna

Š I B E L J A

TRST, Ul. Montecchi, 10

Vošči vsem srečno novo leto

Ribarnica

PERTOT MARČELA

Trst - Barkovlje, Ul. Perarolo, 2 - Tel. 410-330

želi vsem vesele praznike!

GOSTILNA

N I N I

vošči cenjenim gostom

vesel božič in srečno novo leto 1972

TRST - Ul. Valdirivo, 32 - Tel. 38-915

Drogerija

Č E K E T

TRST - Ul. Solitario - Tel. 795-442

želi odjemavcev vesele praznike!

N A B R E Ž I N A**S E S L J A N**

Trgovina železnine

JOSIP TERČON

NABREŽINA 124 - Tel. 20-122

Trgovina

FRANCESKIN F.

NABREŽINA, 105 - Tel. 20-238

Zaloga gradbenega materiala

Andrej Terčon

SESLJAN 27/a - Tel. 209-259

vošči vsem mnogo uspehov v novem letu

Frizer

STANKO DEVETAK

NABREŽINA 156

želi srečno novo leto

Pekarna in slaščičarna

GRILANC IVO

NABREŽINA 109 - Tel. 20-231

želi vsem vesele praznike

Trgovina elektro-gospodinskih predmetov
in posode**ZVONKO RADOVIČ**

NABREŽINA 77 - Kamnolomi

vošči vsem uspešno novo leto

Zaologa papirja

GUIDO ZIDARIČ

NABREŽINA 97 - Tel. 20-232

vošči vsem cenj. odjemalcem mnogo
uspehov v novem letu

Železnina in drogerija

Dorče Terčon

SESLJAN 27/a - Tel. 209-220

vošči cenj. odjemalcem srečno novo leto

Š E M P O L A J**S L I V N O**

Gostilna in trgovina jestvin

GRUDEN

SEMPOLAJ 49 - Tel. 20-151

Gostilna

S A R D O Č

SLIVNO št. 5 - Tel. 20-225

Pekarna

L E G I Š A

SESLJAN 41 - Tel. 209-147

Z G O N I K**S A L E Ž**

Gostilna

G U Š T I N

Zgonik 3/a - Tel. 229-123

vošči vsem odjemalcem uspešno novo leto

Gostilna

PIERINA GRILANC

SALEŽ 59 - Tel. 229-113

Gostilna

U R D I H

MAVHINJE - Tel. 20-153

želi vsem vesele praznike

O P Č I N E

Urarna in zlatarna

Trgovina čevljev

Anton MALALAN Marčelo

Tel. 211-465

OPČINE - Proseška ul. 18

Tel. 212-136

ZALOGA STAVBNEGA MATERIALA

CELESTIN DANEU - DANIELI

OPČINE ? Narodna ulica, 77 - Tel. 211-034

GOSTILNA

EMILIJA SOSIČ - VREMECOPČINE - Narodna ulica, 65
Vesel božič in uspeha polno novo leto 1972ZALOGA VSAKOVRSNEGA
STAVBNEGA MATERIALA**Daneu Alojzij**

OPČINE - Proseška ul. 13 - Tel. 211-044

Gostilna

V E T O

Proseška ul. 35 - Tel. 211-629

Restavracija

D A N E U

OPČINE, Narodna ul. 194 - Tel. 211-241

TRGOVINA JESTVIN

Škabar JosipOPČINE - Narodna ulica, 42 - Tel. 211-026
se vljudno priporoča svojim odjemavcem
tu in onkraj meje

Trgovina

Z O R A Č O K

Opčine, Narodna ul. 61 - Tel. 211-046

**DRUŠTVENA PRODAJALNA
NA OPČINAH**

z. z. p. p.

O P Č I N E, Alpiska ulica, 85

Telefon 211-054

Gostilna **S I M O N I Č****Najemnik Mirela Piccini**OPČINE, Narodna ul., 39 - Tel. 211-053
vošči vsem vesele praznike

Sladišče drv in premoga

VREMEC RUDOLF

OPČINE, Proseška ul. 708 - Tel. 211-806

Trgovina jestvin

VIDAU A.

OPČINE-BANI 72 - Tel. 211-387

P A D R I Č E

**Mehanična
delavnica
s karoserijo****G R G I Č**

Padriče - Trst - Tel. 226-161

Cestna pomoč

P R O S E K

DRUŠTVENA GOSTILNA PROSEK

(Center)

Telefon 225-137

Vsem cenj. gostom in prijateljem srečno
in uspešno novo leto

Trgovina jestvin

K A N T E V.

PROSEK 152 - Tel. 225-223

Manufakturna trgovina

Š T O K A R A F A E L

PROSEK 1 - Tel. 225-121

Restavracija

F U R L A N

REPENTABOR - Tel. 227-125

HOTEL » K R A S «Repentabor, 1 - Tel. 227-113
vošči vsem cenj. gostom uspešno novo leto

Trgovina

P E R T O T F I O R E T A

Prosek 5 - Tel. 225-142

Gostilna

D O L E N C

PROSEK-DEVINŠČINA 3 - Tel. 225-214

Trgovina

G U Š T I N C.

REPENTABOR-COL 43 - Tel. 227-121

V E L I K I R E P E N

Restavracija

Križman

VELIKI REPEN 76 - Tel. 227-115

želi vsem cenj. gostom srečno novo leto

L O N J E R

Zaloga gradbenega materiala in kuriva

K A R L O Č O K

LONJER - Tel. 761-059

vošči vsem srečno novo leto

D R A G A

Restavracija

„Locanda Mario”

DRAGA 22 - Tel. 228-173

Vse kraške specialitete in divjačina
Vošči vsem cenjem gostom srečno novo leto

B O R Š T

Gostilna
PAVLETIČ
BORŠT 29 - Tel. 228-152
vošči gostom in znancem

GOSTILNA in MESNICA
PETAROS
BORŠT 60 Tel. 228-151
vošči gostom in odjemalcem plodno
novo leto 1972

**KUPUJTE PRI TRGOVCIH
KI OGLAŠAJO V
NOVEM LISTU**

D O L I N A

Gostilna
»Pri Studencu«
DOLINA št. 40 - Tel. 228-116
vošči cenjenim gostom in prijateljem srečno
novo leto 1972 in se priporoča za nadaljnjo
naklonjenost

Mesnica
PANGERC
DOLINA 80 - Tel. 228-112
DOMIO 33 - Tel. 820-346

D E V I N

Samopostrežna trgovina jestvin
Gruden J.
DEVIN 50 - Tel. 208-139
vošči cenjenim odjemalcem uspešno
novo leto

**OBISKUJTE GOSTILNE IN
RESTAVRACIJE, KI
OGLAŠAJO V NAŠEM LISTU**

G O R I C A**V E T R I H F L O R I J A N**

Zaloga goriva - Gasolio - Nafta
Za centoralne kurjave

GORICA - Ul. Lantieri, 3
Gorica-MOSSA - Ul. Isonzo 9/B - Tel. 25-27

PODJETJE Č U K GORICA
Trg Cavour, 9 Tel. 35-36
Corso Verdi, 54 Tel. 21-60

KEROZEN - DRVA - PREMOG
TVRDKA

Ivan Vetrih

Kar naročite pri nas,
Vam za Gorico in okolico
v dnevno dostavimo na dom
Tel. 25-27 G O R I C A ul. Lantieri 5

Katoliška knjigarna

GORICA - TRAVNIK
Piazza Vittoria 25 - Telefon 24-07
PAPIRNICA KNJIGARNA
DEVOCIONALIJE
Bogata izbira

AGRARIA PRI DARKOTU

GORICA
Ul. Carducci (Gospoka) 45
Trgovina vsakovrstnih kmetijskih
vrtnarskih, kletarskih in hlevskih
potrebščin, semen in gnojil
vošči cenj. odjemalcem srečen božič in
veselo novo leto

Vinoagraria

(inž. Josip Rustja)
GORICA
Trg Vittoria - Travnik - Telefon 53-95
Pol stoletja znana trgovina v vseh
kmetijskih potrebščinami, semeni,
čebulčki in plastično opremo
vošči vsem svojim cenjenim odjemalcem
VESELE BOŽIČNE
IN NOVOLETNE PRAZNIKE

SUPERMARKET OBUTVE**K O S I Č Benedikt**

Gorica - Raštel 5-7 - Tel. 51-62
Bogata izbira čevljev in obutev vseh vrst

Import Export
JOSIP KERŠEVANI
di B. KERŠEVANI & C. Coc. n. c.
Gorica - Corso Italija, 75 - Tel. 26-43

ZNANA URARNA IN ZLATARNA
ŠULIGOJ
GORICA - Ul. Carducci, 49 - Tel. 56-57
(Gospoka ulica)

Električne in vodovodne napeljave
STANKO KOREN
GORICA - Ul. Mattioli, 11 - Telefon 32-71

Zaloga drv, premoga in
stavbnega materiala - ploščice
S A J O V I C
GORICA - Trg Cavour, 6 - Tel. 34-96
Stari Trg

Gostilna »Pepi«

Oslavje pri Gorici - Telefon 51-74

vošči vsem cenjenim gostom in prijateljem
vesele praznike in dosti sreče v novem
letu. Priporoča jim svojo dobro kapljico
in domačo kuhinjo ter vabi na prijeten
oddih ob praznikih in silvestrovanju.

Kmečka banka

GORICA R. Z. Z. O. J. Ustanovljena leta 1909
Ulica Morelli 14
Telefon 22-06

TOVARNA POHIŠTVA **Prinčič** Viale Venezia Giulia, 6
Krmin (Cormons) Tel. 61-32

Vsem svojim cenjenim potrošnikom, dobaviteljem, prijateljem in znancem
VOŠČI VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

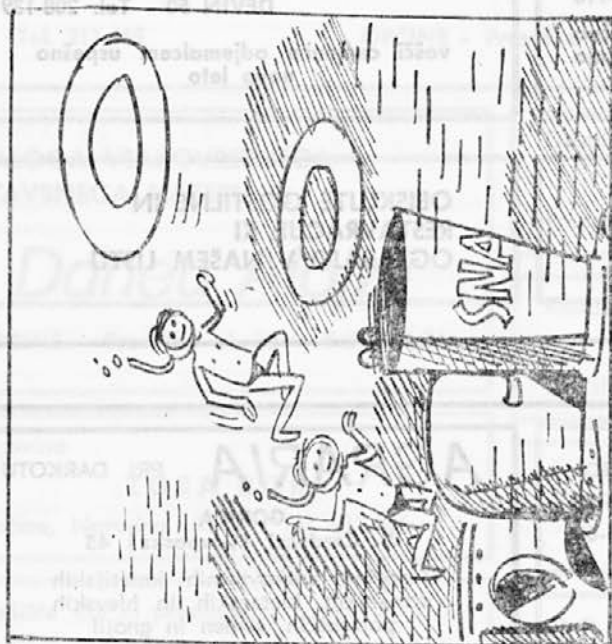
TISKARNA BUDIN

GORICA - Riva Piazzutta 18 - Telefon 26-76
Moderno sodobno opremljeno podjetje sprejema vsa tiskarska dela po zmernih
cenah ter jih točno izvrši
VOŠČI VSEM SVOJIM CENJ NAROČNIKOM, VESELE BOŽIČNE
IN NOVOLETNE PRAZNIKE

Piše B. T. riše M. B.

S POLNO PARO 21 na morje

Blaž in Tomaž sta se pogrnala iz lokomotive. Oprijetla sta se poslednjih dveh kolarjev dima, ki sta puhnila iz dimnika. Tako, kot se oprimeš rešilnega pasu.

Dvigala sta se jadrno, na površje.

Blaž je spustil slano solzo v slano morje: »Adijo, draga lokomotiva!«

Robinzona sta se lotila dela. Potrebovala sta ležišče. Kos naplavljene ribiške mreže, napet med oba bora, je postal udobna postelja.

Tudi z ognjiščem ni bilo težav.

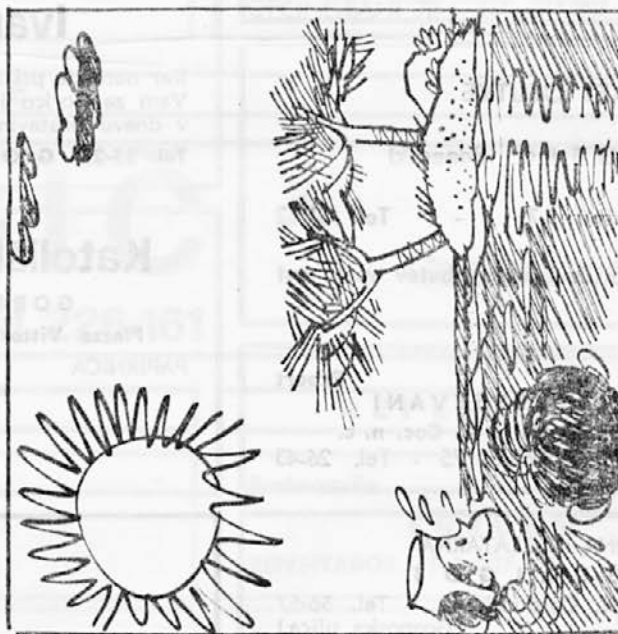
V votlini pod skaljo pa sta odkrila še vse ostalo, kar sta potrebovala.

41. Za vlakom je plavala gromozanska riba. Odpirala je ogromni, z ostrimi zobmi posejani gobec in žrla vlak. Vagon za vagonom.

Bolj ko se je bližala lokomotivi, urneje so ji grizle čeljusti. Primesarila je do zadnjega, poštnega vagona, izginil je tudi ta v nenasihljivem žrelu.

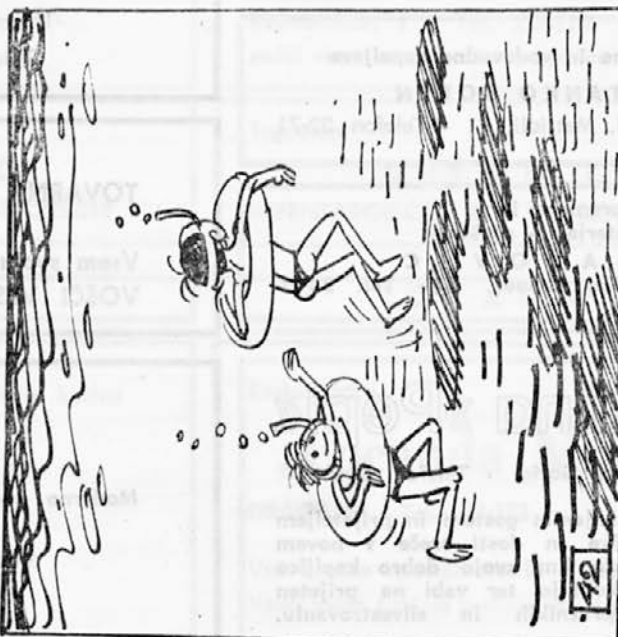
Blaž je še enkrat pritisnil na vzvod za paro.

Bil je to pravi otoček iz pravljice.

Dva krepka bora. V njuni senci livada z mehko zeleno travico. Na robu divade skala in studenček hladne vode pod njo. Pa grm sončnih robdnic.

In da ne pozabimo! Bela, peščena plaža okrog in okrog!

42. »Ali je ni škoda? Odpejajala bi jo lahko v šolo za tehnični pouk!« je še utegnil pomisliti Tomaž. Svetloba s površine ju je oslepila. Pomela sta si oči in se zazrila v modro nebo, v bele oblake in v rumeno sorce nad seboj.

Pred nosom pa sta ugledala — otoček!